

**William Voltz**

# **MUTANTOVA POMSTA**

*Přeložil František Fabián*

Doktor Nardini měl na sobě oblek hořčicové barvy. Místo kravaty měl hedvábnou šálu sepnutou ozdobným špendlíkem. K obleku měl černé kožené holinky s napodobenými ostruhami na podpatcích.

Když se takto objevil v jídelně, účinkovalo to jako bomba. Rozhovory u stolů zmlkly. Jako na povel se všechny hlavy otočily k malému, drobnému lékaři.

Nardini si nevšímal pozornosti, kterou vzbudil. Došel k volnému stolu a sedl si. Než mu přinesli kávu,

všichni si už na jeho vzezření zvykli.

O chvíli později vzbudil nové oživení v jídelně příchod Rakala Woolvera.

Mutant pocházel z Imartu, druhé planety obyčejného žlutého slunce, vzdáleného skoro dvacet tisíc světelných let od solární soustavy.

Rakal Woolver měl na sobě prostou uniformu, tím nápadnější byl ale jeho tělesný vzrůst. Měřil téměř dva metry. Spodní část těla měl neobvykle štíhlou, nad pasem se ale klenula mohutná hrud'. Hlavu měl stejnou jako Pozemšťané, ale vlasy lesklé s fialovým nádechem. Plet' měl hruškově zelenou.

Světelnědýma očima propátral jídelnu, až našel doktora Nardiniho. Dlouhými kroky zamířil k jeho stolu. Všichni v jídelně ho znali a věděli, že Rakal Woolver ztratil bratra. Byli dvojčata, a jeho bratr zahynul, když spolu plnili úkol na palubě obrovské lodi Maahků.

Maahkové poslali zpátky duplikát Tronara Woolvera, tvora, který se podobal originálu do poslední podrobnosti, ale nemel jeho paranormální schopnosti. Ten teď ležel na kahalské klinice v hluboké narkóze.

Když se Rakal zastavil u stolu doktora Nardiniho, lékař ho pozval, aby přisedl. Mutant si sedl a dlouho si doktora prohlížel.

„Ke všem čertům, doktore! Vy jste se dneska nějak vyparádil!" shrnul své pozorování.

Nardini samolibě pohladil klopu svého saka.

„Dneska opouští doktor Nardini planetu Kahalo i solární flotilu," vysvětlil důstojně.

Woolver se tiše zasmál. „Slyšel jsem, že odcházíte k solární kontrarozvědce. Předpokládám, že tam vyvoláte revoluci v oblékání."

„Obávám se, že prostředky té organizace nepostačí, aby převlékli všechny agenty podle mého vkusu,"

zalitoval Nardini. „Je dokonce možné, že mě budou nutit, abych se začal já oblékat podle nich."

Woolver zvážněl, když připomínal: „Pro mě je dnešek také významný den, doktore."

Nardini si zapálil cigaretu a poznamenal: „Vy prý se o to máte dneska pokusit, majore."

„Chci to zkusit," přisvědčil mutant. „Chci se vydat k Maahkům v roli jejich vlastního agenta."

„Pohání vás zvířecí pud," konstatoval doktor. „Chcete pomstít bratrovu smrt."

„Ano," mručel Rakal. „Maahkové ho zabili. Tím usmrtili část mého já."

Nardini věděl, že mezi dvojčaty bylo tajemné niterné pouto. Cítili stejně, i když neměli telepatické vlohy. Bolest i radost jednoho se vždy přenášela i na druhého.

Odstrčil od sebe šálek nedopité kávy. „Znám lepší způsob, jak oslavit rozloučení," prohlásil a stiskl několik tlačítek na objednacích tabulce. Vzápětí stály na stole Čtyři skleničky s třpytivou tekutinou.

Woolver se rozhlédl. „Čekáte ještě někoho?"

Nardini zamáčkl cigaretu v popelníčku. „Nečekám," řekl. „Ale piju hrozně rychle."

Rakal opatrně usrkl ze své sklenky. Nápoj ho štípal na jazyku. Když se napil, málem mu to vyrazilo dech.

Nardini vyprázdnil svou sklenku a ani nehnul brvou.

„Bohužel s vámi nemůžu držet tempo, doktore," omlouval se Woolver. „Musím počítat s tím, že mě každým okamžikem zavolají." Významně poklepal na vysílačku v náprsní kapse.

Jeden z techniků přišel ke stolu a významně začíchal.

„Coto pijete, doktore?" zeptal se.

Woolver, který znal Nardiniho jako klidného a rozvážného muže, sebou trhl, když lékař odpověděl: „Koktejl Nardini. Můžu vám dát recept."

Oslava rozloučení se stala zcela jednostrannou záležitostí. Lékař popíjel své koktejly a snažil se Woolvera zatáhnout do hovoru. Mutant mlčel a čekal na signál, který ho odvolá.

Po šestém koktejlu začal Nardini kreslit na desku stolu módní návrhy. Přitom mu hlava klesala stále níž na jeho výtvary.

„Nejdůležitější je nasazení rukávů," vysvětloval Woolverovi. „Podle vypracování ramen poznáte, jestli jde o kvalitní práci."

Demonstroval to odvážnou čarou.

„Zvlášť tragickou kapitolou jsou taky košile," řekl. Rezignovaně mávl rukou. „Víte, majore, jak se v tomhle směru hřeší? Jaké neforemné a nehezke košile muži nosí? Je to ostuda."

Hlava mu klesla na stůl. Woolver přivolal jednoho seržanta.

„Postarejte se, aby se doktor Nardini ve zdraví dostal domů," nařídil. „Jistě, majore." Seržant na chvíli zaváhal, jako by se rozmýšlel, jak doktora nejlíp popadne. Kupodivu se Nardini zvedl sám a vrávoravě se postavil u stolu.

Woolverova vysílačka začala pípat. Ztěžka vstal.

„Už mě volají, doktore," řekl. „Přeju vám hodně úspěchů v nové práci. Tady na Kahalu jste mi hodně pomohl."

Nardini odstrčil seržanta a vykročil k mutantovi.

„Jednoho dne se zase uvidíme, majore," ujišťoval. „Já jdu ke kontrarozvědce, vy se vydáváte do neznáma." Rozloučili se. Nardini odvrávorál z jídelny, podpírán seržantem. Rakal Woolver je následoval za okamžik.

Když mutant vyšel z jídelny, rozhlédl se a ujistil se, že kolem nikdo není. Pak zmáčkl tlačítko své malé vysílačky. V tom okamžiku ho zasáhl impuls vysílaný z CRESTU II. Ted' využil Rakal Woolver své mimořádné schopnosti. Paranormální schopností se začlenil do paprsku energie, proudícího mezi CRESTEM II a jeho vysílačkou. Woolver nebyl teleporter, potřeboval nějaké médium, aby se přemístil z jednoho místa na druhé. Nezáleželo na tom, jaký druh energie to byl.

Mutant sklopil hlavu, jako by naslouchal nějakému zvuku. Pak zmizel a v době, jakou potřeboval rádiový impuls pro přenos, se zhmotnil na CRESTU II.

Radisté na vlajkové lodi si už zvykli na jeho nenadálá objevení se v místnosti. Snažili se tvářit lhostejně a necivět na něho. Woolver vyšel z rádiové centrály a vstoupil na velitelské stanoviště.

Byl překvapen, že ve velké místnosti vidí jen několik osob. CREST II byla na oběžné dráze kolem Kahala, takže posádka odpočívala ve svých ubikacích. Přítomno bylo několik důstojníků, mezi nimi kapitán lodi plukovník Cart Rudo a poručík Don Redhorse. Byl tu také Halut'an Icho Tolot a Mory Rhodanova.

Woolver poznal, že už na něj čekají

„Dobře, že jste přišel hned, majore," řekl místo pozdravu Atlan.

„Co se stalo, pane?"

„Maahkové odvysílali rádiovou depeši pro svého agenta," vysvětlil Atlan.

Woolver tiše hvízdnul. Na to už delší dobu čekali. Podařilo se jim odebrat duplikátu jeho bratra miniaturní vysílačku a rozluštit skupiny symbolů. Na Kahalu prošel Woolver také kurzem maahkského jazyka.

Nepatrná vysílačka byla jediným spojením mezi kosmickou lodí Maahků a duplikátem Tronara Woolvera. Maahkové nemohli vědět, že jejich zprávy zachytili a rozluštili Pozemšťané.

„Zdá se, že velitelé Maahků jsou netrpěliví," řekl Rhodan. „Jasně to vysvítá z jejich depeše. Dvojník dostal přímé rozkazy poprvé od té doby, co jsme se ho zmocnili. Nemůže je přirozeně provést, když leží pod narkotiky na klinice doktora Lathama. Ve stavu, v jakém je, nemůže ani sám spustit svou sebedestrukci. Jediné nebezpečí spočívá v tom, že Maahkové začnou něco tušit. Pak by mohli sami svého agenta zničit. Musíme tedy předem odvrátit každé podezření. To je vaše úloha, majore."

„Jsem připraven, pane," odpověděl Rakal stručně.

A to opravdu byl. Celé dny čekal jen na to, až dostane úkol. Každá hodina, kterou trávil na Kahalu, se mu zdála zbytečně proplýtvaná.

Rakal Woolver netušil, že ve stejné chvíli přemýšlí o zbytečné ztrátě času také Grek 1, velitel gigantické kosmické lodi Maahků.

2.

Pozemští vědci líčí většinou ve svých knihách Maahky jako krvežíznivé netvory, posedlé touhou po moci, kteří se snaží zničit každý jiný

národ. Taková Maahkové ve skutečnosti vůbec nejsou.

Jsou to příslušníci národa, který si nemůže dovolit žádnou sentimentalitu, chladní logikové, kteří využívají každou výhodu pro sebe. Snaha získat moc v Mléčné dráze je kdysi před deseti tisíci lety vedla do války s Arkonidany, kterou prohráli. Myšlenka na válku, kterou v současné době připravovali, však nevznikla v jejich hlavách. Rozkaz k ní jim dali Mistři ostrovů, tajemní vládci Andromedy. Životní prostor Maahků byl zcela jiný než příslušníků humanoidní rasy, která vyhledává planety s kyslíkem v ovzduší. Maahkové a jim příbuzné rasy z mlhoviny Andromeda dýchají vodík.

To vše bylo jasné veliteli obrovské kosmické lodi Maahků. Prastará nenávist, kterou Grek 1 cítil k Arkonidanům, se nevztahovala na Pozemšťany. Ti mu byli dokonce svým způsobem sympatičtí jako mladý, ještě neopotřebovaný národ. Už se měl možnost přesvědčit, že jsou to vynikající a stateční bojovníci. Jeho sympatie ovšem nebyla tak velká, aby zapomněl na svůj úkol.

Grek 1 se sem vypravil se svou lodí, aby připravil cestu flotilám Maahků, které měly zaplavit Mléčnou dráhu. Vůbec nezapochyboval o tom, že se mu to podaří, zvláště od

té doby, co vyslal svého agenta k Pozemšťanům v podobě duplikátu muže, který se za záhadných okolností objevil na palubě jejich kosmické lodi.

Když se Grek 1 ubezpečil, že duplikát dosáhl cíle, znovu změnil pozici mohutné lodi. Ted' vyčkávali čtyřicet světelných let od Kahala, na pomyslné spojnici Kahala a slunečního šestiúhelníku. Ve změti hvězd vyhledal Grek 1 rudého hvězdného obra, který neměl žádné planety. Jejich kosmická loď kolem něj kroužila v tak těsné blízkosti, že se téměř dotýkala planoucí korony. Tím bylo nemožné ji zaměřit, protože hvězdný obr stále vyzařoval tolik energie, že každou stopu kosmické lodi zahladil.

Jenom Maahkové měli možnost prolomit obrovské silové pole hvězdy. Jejich hyperkrátké vysílačky jim umožňovaly spojit se s duplikátem. A právě téhle možnosti Grek 1 využil, když už byl příliš netrpělivý. Zdálo se mu, že čeká na zprávu až moc dlouho.

Rádiová depeše netrvala víc než padesátinu vteřiny. Grek 1 svému agentovi přikázal, aby vytipoval důležité lidi, jejichž duplikáty by se Maahkům mohly hodit. Grek 1 chtěl co nejrychleji obsadit rozhodující místa v řízení transmiteru na Kahalu duplikáty a ovlivnit tak přepínání transmiteru. Když bude kontrolovat transmiter, může bleskovým útokem

dostat většinu maahkských svazů do galaxie lidí. Pokud by neměla úspěch tahle taktika, mají pořád ještě impulsní výhybku a mohou uskutečnit své plány s její pomocí.

Grek 1 teď čekal na odpověď agenta. Na ní budou záležet jeho další kroky.

Odpověď měla opravdu přijít. Jenomže ne od duplikátu, který bezmocně ležel v narkóze v nemocnici na Kahalu, ale od Rakala Woolvera, jehož hlavním cílem bylo pomstít smrt svého bratra Tronara.

3.

Na odpovědi všechno záviselo. Musela být stylizována tak, aby přiměla Maahky ihned povolát svého agenta zpátky. Přitom se zdálo být skoro nemožné přelstít chladně uvažující logiky. Perry Rhodan si mrzutě připomínal, že nepřítel zatím prováděl všechny svoje operace s nejvyšší opatrností. Bylo nemyslitelné, že by tento postup nyní změnil.

Přesto musí Rakal Woolver odvysílat odpověď duplikátovým speciálním přístrojem. Maahkové na to jistě čekají. Počítače na velitelském můstku zatím žádnému návrhu odpovědi nezaručily víc než třicetiprocentní naději na úspěch. Bylo by nezodpovědné za takových podmínek Rakala vysílat do akce. Musí mít as

poň nějakou záruku, že ho Maahkové budou považovat za duplikát.

Problém nakonec vyřešil šéf kontrarozvědky Allan D. Mercant.

„Celou tu dobu vycházíme z falešných předpokladů," prohlásil. „Zapomínáme, že duplikát v podstatě není Maahk, takže Maahkové ho kdykoli snadno oželí. Zavolají ho tedy zpátky jen v tom případě, že bude mít pro ně nějakou vysoce zajímavou novinku a zároveň už bude na Kahalu zbytečný."

Rhodan zamýšleně přikývl. Až dosud vycházeli z toho, že by Rakal Maahkům sdělil, že je ohrožen a musí se vrátit. Mercant měl naprosto pravdu. Maahkové by na svého agenta nebrali ohled.

Také Atlan souhlasil. „Museli bychom ale najít informaci, která by byla nejen dost zajímavá, ale zároveň by z pohledu Maahků činila další pobyt dvojníka na Kahalu zbytečným."

Mercant si mnul ruce, jako by právě uzavřel dobrý obchod.

„Myslím, že to mám," oznámil.

„Tak nás nenapínejte," přál si Rhodan.

„Rakal Maahkům sdělí, že naši vědci našli možnost, jak zablokovat transmitter šesti sluncí. Dá jim vědět, že můžeme transmitter hyperenergetickou uzávěrou zcela ochromit a pak zase libovolně uvést do provozu. Při

rozeně nebude moci ve vysílání uvádět podrobnosti, to by bylo nebezpečné." Mercant luskl prsty. „Maahkové na palubě lodi se budou obávat, že ztratí nad transmitterem kontrolu. Velitel rychle povolá dvojníka zpátky, aby se dověděl víc."

„Má to jeden háček," připomenul Atlan. „Jak věrohodně předhodit Maahkům jako návnadu uzávěru, která neexistuje?"

„Je jenom logické, že se o podobnou uzávěru pokoušíme," vložil se do toho Rhodan.

„Až budou Maahkové Rakala vyslýchat, uvede jim jenom mlhavá data, z nichž si nic nevyberou."

Mercant přisvědčil. „Tak jsem si to představoval, pane."

Rhodan se interkomem spojil s výpočetním centrem, vylíčil Mercantův plán a požádal, aby ho vložili do počítače a podali mu zprávu o výsledku.

To vše se odehrávalo ve Woolverově kabině. Woolver celou tu dobu seděl na posteli a poslouchal. Ted' vstal a přistoupil k Atlanovi.

„Věřím, že tentokrát budeme mít větší štěstí, pane," řekl. „Asi by se hodilo, aby naši odborníci na transmiery připravili několik náskresů uzávěry, které bych Maahkům přinesl."

„Máte pravdu," řekl Rhodan. „Hned vydám příslušné pokyny."

Za pět minut se dověděli, že počítače přičky Mercantovu plánu sedmdesátiprocentní naději na úspěch. To byl víc než dvojnásobek proti předchozím návrhům.

„Výsledek může být ještě lepší, pokud se našim vědcům podaří vymyslet aspoň několik věrohodných teorií uzávěry," řekl spokojeně Rhodan. „Bylo by dobré co nejdříve odvysílat odpověď Maahkům," připomínal Mercant. „Nesmíme je zneklidnit dlouhým čekáním."

Než se rozhodnou, jak mají na sdělení svého agenta reagovat, máme dost času vymýšlet plány na uzávěru."

Rhodan už neváhal: „Ted' jste na řadě vy, majore," řekl Rakalovi Woolverovi. „Převzmete mikrovysílač."

Přisunul k mutantovi krabičku s vysílačem. I když byl speciální mikrovysílač pouze dva centimetry vysoký a sotva jeden centimetr široký, byl schopný vysílat i přijímat hyperimpulsy. Pozemští vědci už vysílací šifru vyluštili, takže Woolver mohl vysílač bez obav používat.

Rakal Woolver byl pomocí hypnózy seznámen se speciálními kódy v maahkské řeči a tak se ničím nelišil od duplikátu.

Rakal vyndal vysílač z krabičky naprosto klidně. „Odpověď musí znít nejasně," při

„Hodně bude záležet na vašich pevných nervech, až si budete před Maahky hrát na dvojníka," řekl Rhodan Woolverovi. „Musíte od prvního okamžiku vypadat přesvědčivě. Opravdu se na to cítíte?"

Rakal Woolver se mdle usmál. „Nemohu říct, že bych byl klidný," odpověděl, „strach ale mít nebudu. Jdu na loď vrahů mého bratra. Prohrají Maahkové, ne já."

#### 4.

Major Rakal Woolver toho večera opustil vlajkovou loď CREST II v malém

tryskové letadla a rostoucí rychlostí se vzdaloval od planety Kahalo. Brzy přešel do lineárního letu.

Sotva uletěl čtyři světelné roky, vyslal maahkským vysílačem krátký impuls, aby oznámil Grekovi 1, že se mu útěk podařil.

Teď už mohl jen čekat, až mu Maahkové sdělí, kterým směrem má letět, kde se s nimi setká. Pro Woolvera pilotování nepředstavovalo žádnou námahu. Jako major USO se seznámil se všemi typy lodí, žádný technický problém mu tedy nehrozil. Nepříjemný byl jedině fakt, že se nenávratně vzdaloval z prostoru ovládaného Pozemšťany a letěl vstříc nejistému osudu.

Na obrazovkách vypadaly hvězdy jako třpytivá stěna. Někde uprostřed se skrývala utajená maahkská vesmírná loď. Woolver věděl, že zároveň s ním pročesávají centrum stovky pozemských lodí.

Jakmile mu Maahkové udají přesnější pozici, musí o svém cíli informovat oddíl pozemských bitevních lodí, které čekají blízko Kahala.

V současné době neměl Rakal žádnou nutnou práci. Automatika udržovala loď v potřebném kurzu. Tryskáč letěl rychlostí sto kilometrů za vteřinu.

Čekání na Grekova odpověď šlo Woolverovi na nervy. Opatrný Maahk se nejdříve musel všestranně zabezpečit, než se se svým agentem spojí.

Woolver si tiše povzdechl. Ticho v lodní kabině bylo pro něj už nesnesitelné. Nervózně vstal a přecházel po malém kontrolním stanovišti. Když se vrátil ke svému sedadlu, nic se na obrazovce nezměnilo.

Změnili snad Maahkové své plány?

Vtom se ozvala malá maahkská vysílačka. Woolver rychle luštil symboly. Ulehčené si oddechl, když zjistil, že jde opravdu o udání pozice. Rychle si obdržené hodnoty zaznamenal a zadal je počítači, který je zpracoval pro řídicí automatiku. Woolver odhadl, že jeho cíl je vzdálen asi třicet světelných let. Zrychlil a přešel do lineárního letu. Pak odvysílal první zaměřovací impuls pro Perryho Rhodana.

Teď se vydá na cestu svaz pozemských bojových lodí. Ta myšlenka Woolverovi zvedla náladu, i když si uvědomoval, že ho to spíš ohrožuje. Jestli Maahkové zaměří velký oddíl, hned uhodnou, kdo ty nepříjemné hosty pozval.

V každém případě byl konec čekání. Rakal Woolver si oblékl skafandr, jen helmu si ještě nenasadil.

Když se blížil k místu, které Maahkové uvedli, ozval se citlivý lokátor. Woolver přístroj doladil, aby zjistil, jak velká je loď, k níž se blíží. Výsledek ho překvapil. Loď nebyla o moc větší než pozemský pomocný Člun typu Pulec. Hned ho napadlo, proč tu není maahkská obří loď. Maahkové si chtěli být naprosto jistí, že nebudou odhaleni. Počítali s možností léčky a poslali napřed jeden z pomocných člunů.

Woolver odvysílal signál Pozemšťanům a doufal, že Rhodan také odhadne správně situaci. Pak sdělil Maahkům, že o nich ví.

Odpověděl mu osobně Grek 1. Woolvera překvapilo, že se nepřátelský kapitán odvážil na pomocný člun.

„Nalodíme tě," zněla Grekova odpověď.

Woolver z toho pochopil, že ho stále ještě pokládají za duplikát. Schoval malou speciální vysílačku, kterou se mohl dovolat Rhodana, a připnul si helmu. Pak převzal řízení a ručně zavedl tryskáč do hangáru maahkské lodi. Trpělivě čekal, až dostane pokyn, aby vystoupil. Když se tak stalo, otevřel dvířka a vylezl z kabiny. Jak očekával, Maahkové stáli kolem a dívali se. Bylo jich šest. Předpokládal, že ten, který stojí nejbliž, je Grek 1. Vypadal těžkopádně, skoro nemotorně.

Rakal Woolver nespěchal. Pomalu došel k Maahkům a zastavil se.  
„Útěk se ti znamenitě podařil," řekl ten, kterého pokládal za kapitána.  
„Měl jsem štěstí," odpověděl Woolver opatrně. „Na Kahalu jsem se mohl volně pohybovat, takže nebylo těžké odletět s touhle lodí."

Grek 1 ho úkosem pozoroval.

„Kdo ti při útěku pomáhal?" zeptal se pak.

„Kdo by mi pomáhal? Na Kahalu jsem se nikomu nemohl svěřit."

Grek 1 netrpělivě mávl rukou.

„Chceš tvrdit, že se ti podařilo utéct bez cizí pomoci?"

„Ano," potvrdil Woolver.

Grek 1 se obrátil ke svým společníkům, jako by čekal, že budou něco namítat. Ti ale mlčeli.

„Pronásledován nebyl," řekl Grek 1 nakonec. „Vypadá to tedy, že mluví pravdu." Otočil se znovu k Woolverovi a prohlížel si ho. „Všechno šlo kupodivu hladce."

„Hodně bude záležet na vašich pevných nervech, až si budete před Maahky hrát na dvojníka," řekl Rhodan Woolverovi. „Musíte od prvního okamžiku vypadat přesvědčivě. Opravdu se na to cítíte?"

Rakal Woolver se mdle usmál. „Nemohu říct, že bych byl klidný," odpověděl, „strach ale mít nebudu. Jdu na loď vrahů mého bratra. Prohraji Maahkové, ne já."

#### 4.

Major Rakal Woolver toho večera opustil vlajkovou loď CREST II v malém trykové letadle a rostoucí rychlostí se vzdaloval od planety Kahalo. Brzy přešel do lineárního letu.

Sotva uletěl čtyři světelné roky, vyslal maahským vysílačem krátký impuls, aby oznámil Grekovi 1, že se mu útěk podařil.

Teď už mohl jen čekat, až mu Maahkové sdělí, kterým směrem má letět, kde se s nimi setká. Pro Woolvera pilotování nepředstavovalo žádnou námahu. Jako major USO se seznámil se všemi typy lodí, žádný technický problém mu tedy nehrozil. Nepříjemný byl jedině fakt, že se nenávratně vzdaloval z prostoru ovládaného Pozemšťany a letěl vstříc nejistému osudu.

Na obrazovkách vypadaly hvězdy jako třpytivá stěna. Někde uprostřed se skrývala utajená maahská vesmírná loď. Woolver věděl, že zároveň s ním pročesávají centrum stovky pozemských lodí.

Jakmile mu Maahkové udají přesnější pozici, musí o svém cíli informovat oddíl pozemských bitevních lodí, které čekají blízko Kahala.

V současné době neměl Rakal žádnou nutnou práci. Automatika udržovala loď v potřebném kurzu. Tryskáč letěl rychlostí sto kilometrů za vteřinu.

Čekání na Grekovu odpověď šlo Woolverovi na nervy. Opatrný Maahk se nejdříve musel všestranně zabezpečit, než se se svým agentem spojí.

Woolver si tiše povzdechl. Ticho v lodní kabině bylo pro něj už nesnesitelné. Nervózně vstal a přecházel po malém kontrolním stanovišti. Když se vrátil ke svému sedadlu, nic se na obrazovce nezměnilo.

Změnili snad Maahkové své plány?

Vtom se ozvala malá maahská vysílačka. Woolver rychle luštil symboly. Ulehčeně si oddechl, když zjistil, že jde opravdu o udání pozice. Rychle si obdržené hodnoty zaznamenal a zadal je počítači, který je zpracoval pro řídicí automatiku. Woolver odhadl, že jeho cíl je vzdálen asi třicet světelných let. Zrychlil a přešel do lineárního

letu. Pak odvysílal první zaměřovací impuls pro Perryho Rhodana.

Teď se vydá na cestu svaz pozemských bojových lodí. Ta myšlenka Woolverovi zvedla náladu, i když si uvědomoval, že ho to spíš ohrožuje. Jestli Maahkové zaměří velký oddíl, hned uhodnou, kdo ty nepříjemné hosty pozval.

V každém případě byl konec čekání. Rakal Woolver si oblékl skafandr, jen helmu si ještě nenasadil.

Když se blížil k místu, které Maahkové uvedli, ozval se citlivý lokátor. Woolver přístroj doladil, aby zjistil, jak velká je loď, k níž se blíží. Výsledek ho překvapil. Loď nebyla o moc větší než pozemský pomocný Člun typu Pulec. Hned ho napadlo, proč tu není maahkská obří loď. Maahkové si chtěli být naprosto jistí, že nebudou odhaleni. Počítali s možností léčky a poslali napřed jeden z pomocných člunů.

Woolver odvysílal signál Pozemšťanům a doufal, že Rhodan také odhadne správně situaci. Pak sdělil Maahkům, že o nich ví.

Odpověděl mu osobně Grek 1. Woolvera překvapilo, že se nepřátelský kapitán odváží na pomocný člun.

„Nalodíme tě," zněla Grekova odpověď.

Woolver z toho pochopil, že ho stále ještě pokládají za duplikát. Schoval malou speciální vysílačku, kte

rou se mohl dovolat Rhodana, a připnul si helmu. Pak převzal řízení a ručně zavedl tryskáč do hangáru maahkské lodi. Trpělivě čekal, až dostane pokyn, aby vystoupil. Když se tak stalo, otevřel dvířka a vylezl z kabiny. Jak očekával, Maahkové stáli kolem a dívali se. Bylo jich šest. Předpokládal, že ten, který stojí nejbliž, je Grek 1. Vypadal těžkopádně, skoro nemotorně.

Rakal Woolver nespěchal. Pomalu došel k Maahkům a zastavil se.

„Útěk se ti znamenitě podařil," řekl ten, kterého pokládal za kapitána.

„Měl jsem štěstí," odpověděl Woolver opatrně. „Na Kahalu jsem se mohl voině pohybovat, takže nebylo těžké odletět s touhle lodí."

Grek 1 ho úkosem pozoroval.

„Kdo ti při útěku pomáhal?" zeptal se pak.

„Kdo by mi pomáhal? Na Kahalu jsem se nikomu nemohl svěřit."

Grek 1 netrpělivě mávl rukou.

„Chceš tvrdit, že se ti podařilo utéct bez cizí pomoci?"

„Ano," potvrdil Woolver.

Grek 1 se obrátil ke svým společníkům, jako by čekal, že budou něco namítat. Ti ale mlčeli.

„Pronásledován nebyl," řekl Grek 1 nakonec. „Vypadá to tedy, že mluví pravdu." Otočil se znovu k Woolverovi a prohlížel si ho. „Všechno šlo kupodivu hladce."

Woolver cítil, jak ho mrazí v zádech. Snažil se pohled vydržet.

„Máš s sebou nějaké dokumenty o uzávěře transponderu, kterou Pozemšťané vynalezli?" zeptal se Grek 1.

Woolver s úlevou vytáhl z kapsy kombinézy dva srolované listy a podal je kapitánovi.

„To je vše, co jsem mohl ukrást," řekl. „Doufám, že to bude stačit."

Grek 1 papíry bez zájmu strčil do kapsy a znovu natáhl ruku k Woolverovi. „A teď tu vysílačku," požádal.

Woolver se vyděsil. Vzápětí pochopil, že Maahk myslí vysílačku, kterou měl s sebou duplikát. Sáhl pro ni a vložil ji do nastavené dlaně.

„Vzhledem k tomu, že o nás nikdo neví, můžeme se teď vrátit na palubu naší lodi," rozkázal Grek 1. „Tam se podíváme na materiály, které duplikát přinesl."



Otočil se a odkráčel. Woolver si oddechl. Zatím mu nehrozilo žádné nebezpečí.

Jeden z Maahků u něj zůstal, zřejmě však ne proto, aby ho střežil. Vlezl do pomocného člunu, kterým domnělý duplikát přiletěl, a začal si ho prohlížet. Woolver vlezl dovnitř za ním.

„Myslím, že tahle kosmická loď je cennější než podklady, které jsi ukradl," prohlásil Maahk.

„Jak to?" ptal se Woolver napjatě.

„Když ji důkladně prohlédneme, dozvíme se hodně o kosmických letech Pozemšťanů. Z těch tvých papírů moudří nebudeme," vysvětloval Maahk.

„To je možné," připustil Woolver. Sedl si do křesla pilota.

„Být já kapitánem, usmrtil bych tě, duplikáte," poznamenal Maahk.

Woolver se neohlédl. Viděl Maahka na vypnutých obrazovkách.

„Proč?" zeptal se opatrně.

„Nikdy nevíme, co se děje v hlavě duplikátu, který se vrátil z akce," uvažoval Maahk. „Co nám ještě budeš platný? Já bych aktivoval tvou pojistku."

*Doufejme, že stejně jako tenhle nesmýšlí víc Maahků,* myslel si Woolver. Polekalo ho, s jakou lhostejností Maahk mluvil o smrti duplikátu. Tvorové, kteří vznikli v duplikátoru, zřejmě pro Maahky neměli význam.

Vypadalo to, že jeho život závisí na rozmaru Greka 1. Nebylo to právě povzbuzující. Aspoň že zatím měl kapitán v úmyslu dopravit duplikát na palubu své lodi živého.

Už víc než hodinu čekal Rakal Woolver v kabině obrovské lodi Maahků, aniž se o něho někdo staral. Hned po příchodu zkusil otevřít dveře. Zamčené nebyly, nebyl tedy vězněm.

Dozvěděl se, že Grek 1 ho bude vyslýchat, jakmile odborníci prozkoumají nákresy, které přivezl. Bude jistě

trvat delší dobu, než se vědci ujistí, že jim ukradené plány nic neřeknou, Woolver se chtěl zatím v lodi porozhlédnout.

Prohledal kabinu, ale nenašel žádný odposlech ani skrytou kameru. Předpokládal, že v této kabině byl předtím ubytován i skutečný duplikát jeho bratra Tronara, než byl přepraven na Kahalo. Většina zařízení byla "uzpůsobena pro potřeby člověka.

Byl zvědavý, jestli bude mít možnost se volně pohybovat po lodi. Svoje paranormální schopnosti zatím nechtěl používat. Loď byla protkána nesčíslnými kabely, po nichž se mohl kdykoliv přenést. Bylo to ale riskantní, protože nevěděl, co ho čeká v místnosti, do které by se zhmotnil. Proto chtěl napřed vyjít na průzkum normální cestou.<sup>h</sup>

Cítil se už bezpečněji, než v prvních chvílích na pomocném Člunu. Nikdo z Maahků ho nepodezíral. Maahky prostě nemohlo napadnout, že Imar'an, jehož kopii vytvořili, měl bratra dvojče.

U dveří se zastavil, jako by naslouchal. V ochranném skafandru ovšem nemohl nic slyšet, ale odepnout helmu nemohl. Jediné nadechnutí by ho zabilo.

Otevřel dveře a vyhlédl ven. Na chodbě bylo tlumené osvětlení. Chvíli váhal, na kterou stranu se vydat.

Pak vykročil doleva. Šel středem chodby a snažil se chovat samozřejmě. I když byla loď Maahků podstatně větší než kosmické lodě Pozemšťanů, vnitřek působil stísněným dojmem. Prošel kolem řady dveří a malých bočních chodeb. Teprve na konci chodby před tmavým tunelem potkal prvního Maahka. Maahk jako by z tunelu vypadl. Udělal kotrmelec a přistál na nohou několik metrů od Woolvera. Pak se otřepal jako pes, který vylezl z vody. Woolver se donutil klidně stát, když ho Maahk oslovil.

„Chceš použít antigravitační tunel, duplikáte?"

Z nějakého důvodu se mu to zřejmě zdálo nepravděpodobné. Woolverovi připadalo hloupé otočit se a vracet se chodbou zpátky.

„Chtěl jsem to zkusit," řekl.

Maahk zůstal stát vedle tunelu a vypadalo to, že čeká na nějaké představení. Woolver zalitoval, že tunel není uvnitř osvětlen jako antigravitační šachty v pozemských lodích. Polkl a statečně vkročil do černého ústí. Maahk se předklonil, aby mu nic neušlo.

Woolver okamžitě ztratil půdu pod nohama a vznášel se v Úplné tmě. Zcela ztratil orientaci. Ani nevěděl, jestli padá klidně nebo se točí. Bylo to jako nekonečný zlý sen.

Najednou se zase rozsvětlo a Woolver tvrdě dopadl na břicho. Vedle něj stál Maahk a shlížel na něj. Woolver se převálil na bok.

„Už ti to šlo líp, duplikáte," poznamenal Maahk.

Woolver pochopil, že je to týž, kterého potkal na opačné straně tunelu. Nějak se sem dostal před ním. Opatrně vstal a přál si, aby ten dotěrný Maahk už zmizel.

„Kam máš vlastně namířeno?" vyptával se Maahk.

Mutant sebou trhl. Podezřívá ho snad? Dělal, že otázku přeslechl.

„Kam chceš jít, duplikáte?" ptal se tvrdošíjně Maahk.

„Nevím!" dostal ze sebe Rakal zoufale. „Už jsem nemohl v kabině vydržet."

„Já jsem Grek 182," představil se Maahk. „Nechápu tě, duplikáte. Místnost, z které jsi odešel, byla vytvořena podle potřeb tvého původního těla. Měl by ses nejlíp cítit právě tam."

„Jenže se mi tam nelíbí," zavrčel Rakal.

Grek 182 pokračoval:

„Chováš se podivně, dvojníku. Navrhnou vědcům, aby tě znovu důkladně prohlédli."

Pak zmizel v antigravitačním tunelu. Woolver se za ním ohromeně díval. Teď záleželo všechno na tom, kdy Grek 182 věc oznámí. Vědci jeho návrh pravděpodobně uvítají a dostanou od Greka 1 souhlas k vyšetření. To by ovšem byl jeho konec. Jistě by na jeho hru přišli.

Vzpamatoval se a začal se rozhlížet kolem sebe. Proti východu z tunelu vybíhala chodba s nízkým stropem. Doleva a doprava vedly dvě další chodby. Woolver si vybral tu, která šla doleva.

Asi po padesáti metrech si všiml nějakého výklenku. Vstoupil do něj a opatrně hmatl po zdi. Najednou měl pocit, že se propadá. Chtěl se rychle vrátit do chodby, ale už bylo pozdě. *Uvedl jsem do pohybu nějaký výtah*, pomyslel si zděšeně.

Výtah zastavil v rozlehlé hale. Přímo před majorem se tyčily neznámé stroje, mezi nimi se vinuly úzké uličky a v nich se hemžili Maahkové. Naštěstí nemohli Pozemšťana, který stál ve stínu, spatřit.

Woolverovi nezbylo nic jiného, než předstírat, že sem přišel úmyslně, Sotva vystoupil z výklenku, zaznělo zabzučení a výtah se vznesl do víšky.

Woolver prohlížel velké stroje a pokoušel se uhodnout k čemu slouží. Náhoda ho patrně zavedla do důležitého centra lodi. Největší stroj měl kolem sebe schůdky, po kterých se mohli Maahkové dostat až na vrchol. Měl konický tvar a byl uložen v černém kovovém pouzdře. Nahoře byl opatřen obrovskými hřibovitými kry

ty. Mezi nimi se proplétaly celé sítě drátů. Všechno, co Woolver viděl, bylo pro něj cizí a nepochopitelné. Obrovitost stavby ale ukazovala na nesmírné technické možnosti nepřátel lidstva.

Při procházce mezi stroji potkal Woolver dva Maahky. Zůstal stát.

„Jak jsi se sem dostal, duplikáte?" vyzvídal jeden z Maahků.

Woolver se rozhodl, že se tentokrát nedá vyvést z míry. „Vy jste velitel?“ zeptal se. „Ne, jsem Grek 803“, odpověděl Maahk.

„Jenom si prohlížím loď“, vysvětloval mu Woolver.

Maahk se tvářil udiveně. „Když tě kapitán posílal k Pozemšťanům, nesměl jsi nic vědět o impulsní výhybce. Grek 1 měl strach, že by se od tebe mohli Pozemšťané o ní dozvědět.“

Se zvýšenou zvědavostí se ptal Woolver sám sebe: *co jen může být ta impulsní výhybka?*

Nahlas odpověděl: „Kapitán mě už k Pozemšťanům nepošle.“

„Máš pravdu,“ přikývl Grek 803. „Umřeš, jakmile se dozvíme všechno o Kahalu.“

Chladnokrevnost, s kterou Maahk mluvil o jeho smrti, Rakala rozzuřila. Stejně bezcitně usmrtili Maahkové Tronara.

„Kapitán dá asi už brzy příkaz k zapojení impulsní výhybky,“ pokračoval Grek 803. „Potom spojíme proud energie mezi transmitterem slunečního šestiúhelníku a přijímací stanicí na Kahalu. Tak se naše loď dostanou do téhle galaxie, aniž to Pozemšťané zpozorují.“

„Duplikát nemusí vědět všechno,“ varoval ho jiný Maahk.

„Mně na tom ani nezáleží,“ řekl Woolver nejistě. Rychleji, než čekal, se dozvěděl, proč se obří loď Maahků zdržuje v této oblasti. Nepřítel zná způsob, jak dostat své kosmické lodě transmitterem do Mléčné dráhy, aniž tomu strážci na Kahalu budou moci zabránit. Pozemšťané o tom ani nebudou vědět.

Rakal Woolver pochopil, že impulsní výhybka je instalována právě v této hale. V současnosti neměl možnost informovat Perryho Rhodana o hrozícím nebezpečí.

Zoufale přemýšlel, co by mohl udělat, aby zabránil Maahkům vyslat svaz lodí.

„Bude lepší, když z haly odejdeš,“ přikázal mu Grek 803. Woolver se bez námitek otočil a šel pryč. Ukázala se slabina záminky, pod kterou se sem dostal. Předstírání, že Pozemšťané mohou zablokovat transmitter, přiměje Greka 1, aby použil impulsní výhybku. Velitel Maahků si bude myslet, že už mu nezbývá moc času.

Woolver viděl, že on je jediný, kdo ještě může zabránit invazi Maahků. Přípravy na ni pokročily dál, než si mysleli Pozemšťané na palubě CRESTU II a na Kahalu.

Woolver se ohlédl a ubezpečil se, že ho žádný Maahk nesleduje. Pak rychle zabočil mezi dva stroje. Bylo mu jasné, že teď se nemůže vrátit do své kabiny.

Musí zničit impulsní výhybku.

Neměl sice ani tušení, jak to udělá, ale byla to jediná možnost, jak překazit Grekovy plány.

Z úkrytu vyhlížel do velké haly. Jak by mohl jen on sám zničit tyhle mohutné stroje? Zdálo se mu to neproveditelné. Jeho úkol byl ještě ztížen tím, že měl málo času. Ale přišel sem, aby pomstil svého bratra, a teď má příležitost. Nesmí váhat.

Napjal své paranormální smysly a zachytil se ozvu kabelu pod proudem. Teď už mu nezáleželo na tom, jestli Maahkové odhalí jeho pravou totožnost. Začal boj.

Skoro v tutéž chvíli se rozhodl k činu také Grek 1.

5.

Grek 1 zvedl paže a vykřikl. Oči mu planuly. Skupina vědců se shlukla těsněji. Věděli, že je velitel, zklamán.

„Opakujte to, Greku 44!“ žádal Grek 1.

Grek 44 mával dvěma papíry, které jim přivezl falešný duplikát, jako praporem.

„Je vyloučeno, že by se na těchto listech kromě normálního textu ukrývalo ještě nějaké tajné písmo, veliteli," prohlásil. „Zaručeně jsme přeložili správný text."

„A co ten text říká?" ptal se Grek 1.

„Velmi málo, kapitáne," musel přiznat Grek 44. „Duplikát patrně ukradl dva listy, na nichž se pojednává čistě teoreticky o možnosti uzávěry transmiteru. Zcela chybí konkrétní data."

Grek 1 netrpělivě mávl rukou. „Ten hlupák!" zasyčel. „Ve strachu prostě ukradl, co mu přišlo do ruky, aniž se přesvědčil, jestli jsou to důležité dokumenty."

„Možná taky měli Pozemšťané opravdu důležité dokumenty bezpečně uložené?" nadhodil Grek 44.

Grek 1 se po něm zle podíval. „Mlčte!" poručil vztekle. „A ještě líp: vypadněte odtud! Všichni! Už ať jste pryč!"

Dál se o vědce nestaral. Byl v časové tísní. V takové situaci se snadno dělají chybná rozhodnutí, ale on v boji s Pozemšťany chybit nesměl. Když znovu vzhlédl, byl tu už jen Grek 7.

„Myslíte, že už Pozemšťané uvedli v činnost uzávěru?" zeptal se ho Grek 1.

Na takové otázky Grek 7 nerad odpovídal. Kdyby se později ukázalo, že odpověděl nesprávně, mohl by ztratit důvěru. Proto se vyjádřil opatrně: „Těžko říct, kapitáne."

Ale Grek 1 už ho stejně neposlouchal. Usilovně přemýšlel. Jestli už Pozemšťané zablokovali transmiter, znamená to, že plán na invazi se zhroutil. Jestli není uzávěra ještě zapojená, dá se včas něco udělat."

„Vyzkoušíme to," rozhodl se. „Vyšlete okamžitě do šestiúhelníku malý člun řízený robotem. Na palubě musí být výkonný vysílač, který začne vysílat, jakmile se člun zhmotní v soustavě Hororu."

„Soustavu Hororu střeží jednotky pozemské flotily," připomněl Grek 7. „Napadnou člun hned, jak se zhmotní."

„Samozřejmě. Ale člun ještě stačí vyslat domluvený signál našim lodím, které čekají na invazi."

„Vy se toho chcete odvážit, kapitáne?" zeptal se Grek 7 s úctou skoro posvátnou.

„Nemáme jinou možnost. Zapojíme impulsní výhybku, aby se naše loď bezpečně dostaly do téhle galaxie."

Grek 7 se už skláněl nad interkomem, aby dal potřebné pokyny technikům v hangáru. Cítil, že kapitán právě učinil osudové rozhodnutí. Invaze vstoupila do druhé etapy. Ve třetí etapě by se mělo impérium Pozemšťanů rozpadnout.

V tom okamžiku stál záměrům Maahků v cestě jediný muž. Byl to ovšem muž, který měl mimořádné schopnosti a začal je používat v téže chvíli, kdy Grek 7 předával dál příkazy kapitána.

Malá loď bez posádky dodržovala naprogramovaný kurz. Měla tvar šípů asi metr dlouhého, všechen prostor uvnitř zabíraly motory, jen v přídi byla deseticentimetrová dutina. V ní byl vysílač.

Jako přízrak proletěla loďka transmiterem šesti sluncí. V radarové stanici na Kahalu řekl poručík Bowden svému kolegovi:

„Něco proletělo transmiterem."

Pomocník se udiveně podíval na kontrolní přístroje.

„Nic nevidím," řekl. „To ti povolily nervy."

Bowden se chvíli upřeně díval na přístroje.

„Nezdálo se mi to," řekl tvrdošíjně. Sáhł po interkomu.

Kolega se neklidně zavrtěl v křesle. „Snad nechceš vyhlásit poplach?"

„Ale ano, chci," prohlásil Bowden.

Jednou z lodí, které hlídkovaly v soustavě Hororu, byl těžký křižník SANCHEZ. Jeho kapitánem byl major Joel Watherley. Byl to asi třicetiletý, vysoký muž. K uniformě nosil stále modrou šálu, která za ním vlála, když se pohyboval. A Watherley se pohyboval bez ustání.

Byl posedlý udržováním čistoty. Podařilo se mu udělat ze SANCHEZE nejčistší loď flotily. Jeho muži stále něco čistili, leštili nebo oprašovali. Každý člen posádky byl ochoten přísahat, že major zvětrá zrnko prachu na vzdálenost dvaceti metrů.

Tohoto dne měl už za sebou inspekční obchůzku strojovny.

Ve strojovně za ním zůstala nadávající, zpocená skupina mužů, kteří museli vyplnit jeho rozkazy a uvést přístroje do oslnivého lesku.

Jakmile vstoupil Joel na můstek, prudce se zastavil.

Bylo to velmi neobvyklé, vidět ho klidně stát všichni důstojníci na něj udiveně zírali.

Watherley zvedl hlavu jako honící pes.

„Něco tu zapáchá," vykřikl nevěřicně.

Po tomto prohlášení začali všichni důstojníci na můstku očichávat všechny prostory, aby byla příčina zápachu co nejdříve objevena.

„Páchne to tu po zdechlině," znovu vykřikl Watherley.

Už se ze svého šoku vzpamatoval a jeho oči pátraly po místnosti. Se směsí triumfu a odporu objevil pod stolem okusek jablka.

„Kdo to byl? "

Ticho. Mlčení.

„Odstraňte to!" rozkázal prvnímu důstojníkovi.

Zároveň se obrátil k posádce: „Buďte jisti, pánové, že viníka...."

Jeho slova přerušil alarm.

„Neznámý letoun se zhmotnil v transmitteru, pane!" hlásil důstojník z pozorovacího stanoviště. „Poplach pro všechny jednotky!"

Velící loď mezitím vyzvala cizí letadlo, aby se identifikovalo.

Křižník SANCHEZ zrychlil let. Patřil k předvoji tří hlídkových lodí, které kroužily kolem tří sluncí soustavy Hororu.

Z velící lodi přišel další signál. Vetřelec měl být zničen.

Watherley vydal klidným hlasem rozkazy. O dvě minuty později promluvily zbraně. Malá šípovitá kosmická loď vzplanula a změnila se v oblak energie, který se ve chvíli rozplynul.

Watherley se zamračeně díval na zaměřovací přístroje.

„Copak se Maahkové zbláznili?" zeptal se. „Přece museli vědět, že s jednou lodí neprorazí."

„Třeba to měl být nějaký test," hádal první důstojník.

Joel zavrtěl hlavou. „Nikdo neobětuje zbytečně loď, aby si potvrdil dávno známou věc. Ten letoun měl jiný úkol."

„Je to možné, pane," přisvědčil první důstojník.

Tři lodě dostaly příkaz vrátit se na výchozí bod krátké operace. Joel Watherley předal řízení prvnímu důstojníkovi a přešel do rádiové centrály. Čekala tam na něj zpráva z velitelské lodi. Dozvěděl se z ní, že neznámý letoun těsně před svým zničením odvysílal hyperimpuls, který se snaží odborníci ve velitelské lodi dešifrovat.

„To se jim hned tak nepovede," usoudil Watherley.

„Proč myslíte, pane?" zeptal se radista.

„Podle mne není co dešifrovat," vysvětloval Joel. „Nejspíš to byl domluvený signál, který má vyvolat nějakou akci. Mám pocit, že nás čekají potíže."

„Taky mám takový pocit, pane," přisvědčil radista.

Watherley se na něho rozhořčeně podíval. Jak může obyčejný spojař přirovnávat své pocity k pocitům majora? „Vraťte se ke své práci," poručil mu a šel zpátky na můstek kabiny. První důstojník mu uvolnil křeslo a zvědavě se na něj podíval.

„Ta věc, kterou jsme zničili, odvysílala před zánikem nějaký impuls," sdělil mu Joel. „To se mi nelíbí. Maahkové plánují nějakou čertovinu."

„Vypadá to tak, pane," souhlasil první důstojník.

Watherley si ho nepřátelsky změřil, ale marně hledal na jeho uniformě stopy nečistoty.

„Ono to tak vypadá!" opičil se po něm. „Nic konkrétního vás nenapadlo?"

Důstojník zrudl. Byl vystaven kapitánově kritice častěji než mužstvo, ale ještě si na to nezvykl.

„Předpokládám, že to patří k plánům invaze," vyhrkl.

„Nikdo neví jistě, jestli Maahkové plánují invazi," namítl Watherley. „Zatím jsem neviděl ani jedinou jejich bojovou loď."

První důstojník náhle ztratil ruměnec. Nápadně zbledl. Zvedl ruku a ukázal na zaměřovací přístroje.

„Zato teď, pane," pronesl bezvýrazně. „Teď se na ně můžete podívat."

Watherley se otočil k obrazovkám. V téže chvíli začala výt poplachová siréna. Na obrazovkách lokátoru se hemžily svítící body.

„Lodě Maahků, pane!" Důstojníkovi se trásl hlas.

O pár vteřin později úkaz zmizel. Než mohl někdo na palubách pozemských lodí zareagovat, tisíce maahkských lodí se odhmotnilo v ohnisku energie mezi třemi slunci soustavy Horor.

dily. Hledal dál, a pak málem vykřikl radostí. Před ním v síťovité rohoži leželo několik tmavomodrých válců, opatřených rukojetmi. Opatrně uchopil jeden maahkský ruční granát a pečlivě si ho prohlédl. Pak si jich dva tucty připevnil k opasku. Nevěděl, jak jsou účinné, ale čtyřicet by jich mělo stačit, aby vyřadily impulsní výhybku z činnosti.

Spokojeně se zasmál. Našel, co potřeboval.

Teď ještě musí najít cestu zpátky do velké haly. A musí to dokázat rychle.

Do haly, kde stála impulsní výhybka, vstoupil kapitán maahkské kosmické lodi Grek 1. V uctivé vzdálenosti ho doprovázel Grek 7. Velitel se tvářil netrpělivě. Kývnutím si přivolal jednoho ze specialistů.

„Jak dlouho to ještě bude trvat?" zeptal se nevlídně.

„Už to bude brzy, kapitáne," odpověděl Maahk horlivě. „Impulsní výhybka začne fungovat včas."

Grek 1 ho poslal zpátky k práci. „Chci mluvit s duplikátem," požádal svého pobočníka. „Přiveďte ho sem."

„Rozumím, kapitáne," řekl Grek 7 a šel k interkomu.

Grek 1 zatím pozoroval specialisty při práci. *Proč se nedá impulsní výhybka spustit prostě zmáčknutím tlačítka jako jiné stroje?* říkal si. Neměl rád komplikace. S nevolí pozoroval, jak skupina odborníků leze na vrchol stroje a něco tam provádí.

Grek 7 se vrátil. „Duplikát není ve své kabině, kapitáne," oznámil.

Grek 1 zapomněl na impulsní výhybku. „Co to má znamenat?" sykl vztekle.

Grek 7 věděl, že by se tentokrát mohl lehce stát obětí kapitánovy nelibosti on.

„Když se mi v jeho kabině nikdo nehlásil, poslal jsem někoho, aby se tam podíval. Kabina je prázdná."

„Co jste podnikl?" ptal se Grek 1 s nebezpečným klidem.

„Zatím nic, kapitáne," doznal Grek 7. „Chtěl jsem počkat na vaše rozkazy. Ostatně duplikát nebyl střežen, takže ho patrně napadlo, že se může v lodi volně pohybovat."

„To samozřejmě může," překvapil ho Grek 1. „Jenom si přeju, abyste ho hned našli a přivedli sem." Zvýšil hlas. „Zdá se vám to tak obtížné?"

„Ne, kapitáne," ujistil ho Grek 7 a odspěchal.

Grek 1 se zamyslel nad nečekanou aktivitou duplikátu. Zdálo se, že po návratu je mnohem sebevědomější než předtím. Je to snad tím, že se mu podařilo vrátit se z tábora nepřátel? Grek 1 se rozhodl, že duplikát ještě jednou důkladně vyslechne. Něco s ním není v pořádku.

Grek 7 se vrátil.

„Zařídil jsem, aby duplikát hned přivedli k vám, kapitáne," řekl.

Grek 1 přikývl a vyšel z haly.

Rakal Woolver použil hlavní vedení energie k opuštění skladiště zbraní. Zhmotnil se v místnosti naplněné jedovatě zelenými výpary. Průzor helmy se mu zarosil. Slyšel hluchý chod nějakého stroje. Skočil znovu a tentokrát se zhmotnil v místnosti, jejíž podlahu až po kotníky pokrývala hustá tekutina. Než se stačil zorientovat, byl napaden. Deset metrů od něj dřepěl podivný tvor. Z oválného těla mu vyrůstala spousta chapadel zakončených přísavkami. Tři chapadla vystřelila k Woolverovi a přisála se mu k předku skafandru. Woolvera napadlo, že je to snad nějaké domácí zvíře, které Maahkové vozí s sebou pro štěstí. Cítil, jak ho chapadla přitahují. Zoufale hledal nějaký impuls. Zároveň odjistil jeden granát a hodil ho směrem k útočníkovi.

Granát nevybuchl hned. Tvor napřáhl další chapadlo a zvedl Woolvera od podlahy. Mutant neváhal a odhmotnil se. V téže chvíli granát vybuchl, ale Woolver už nemohl sledovat jeho účinek.

Tentokrát se ocitl v místnosti, jejíž jedna stěna byla plná obrazovek. Přejel očima horní řadu. Neviděl tam žádné místo v lodi, které by mu bylo povědomé. V druhé řadě měl větší štěstí. Uviděl halu, v níž stála impulsní výhybka. Hemžilo se to tu Maahky. *Uvádějí výhybku do provozu,* pomyslel si Woolver sklesle.

Pak zahlédl na jedné z obrazovek v dolní řadě sám sebe. Pochopil, že ho snímá neviditelná kamera. Pravděpodobně ho teď vidí na svých obrazovkách i někteří Maahkové.

Soustředil se na obrazovku ve druhé řadě, která zabírala část impulsní výhybky. Předpokládal, že každá obrazovka je propojena s příslušnou automatickou kamerou. Vedením by se tedy mohl dostat do velké haly.

Na chvíli zaváhal. Je tam příliš mnoho Maahků. Někteří by ho mohli vidět, hned jak se zhmotní, a moment překvapení nezpomalí jejich reakci. Nebylo to poprvé, co zalitoval, že před skokem nevidí svůj cíl. Dál ale čekat nemohl.

Rakal Woolver zaklesl ruce za opasek ověšený granáty a skočil.

Na velitelském můstku se ozval signál interkomu. Grek 1 stiskl přepínač.

„Rhye je mrtvá, veliteli," řekl nějaký hlas.

Grek 1 se náhle cítil nesmírně unavený.

„Kdo jste?" zeptal se.

„Grek 1622, veliteli."

„Jak se to stalo?" ptal se Grek 1.

„Někdo k ní vnikl a odpálil granát."

Grek 1 stiskl opěrky křesla. Znělo to neuvěřitelně, ale žádný Maahk by se neodvážil svého kapitána klamat.

Pokud pamatoval, Rhye ho vždycky doprovázela na lovu. Svými chapadly vypudila z hnízd a dutin kořist, která se pak stala obětí Grekovy dalekonosné zbraně. A teď ji někdo zabil. Nesmyslnost toho činu Greka 1 děsila.

Těžce nesl její ztrátu. Mohlo jít jen o akt pomsty.

*To ten duplikát*, myslel si Grek nenávislně. Ten syntetický tvor vyšlý z duplikátoru projevoval příliš mnoho vlastní iniciativy.

„Našli jste nějaké stopy?" zeptal se Grek 1.

„Ne, kapitáne. Jsem si jistý, že dveře nikdo neotevřel. Vypadá to tak, že granát byl v místnosti už před naším startem a teprve teď ho někdo odpálil."

„Nevykládejte mi nesmysly!" vykřikl Grek 1. „Vyšetřete, jak se granát dovnitř dostal a kdo ho tam přinesl!"

„Rozumím, kapitáne," řekl Grek 1622 sklíčeně.

„Jestli to nezjistíte, budete potrestán za nedbalost," dodal Grek 1 chladně. „Na to je jen jediný trest."

Ukončil hovor, aniž čekal na odpověď. Uvědomil se ticho na můstku. Všichni se na něj dívali. Když se po nich zamračeně rozhlédl, vrátili se k práci.

Na můstek vešel Grek 7.

„Právě jsem se o tom dozvěděl, kapitáne," řekl tiše.

Grek 1 neztrácel přehled.

„Máte ho?" zeptal se.

Grek 7 věděl, o kom kapitán mluví.

„Ne, kapitáne," odpověděl váhavě.

Byl překvapen, že kapitán reagoval mírně. Nezúčastněně prohlásil: „To jsem si myslel. Nejspíš to byl on, kdo u Rhye odpálil granát."

Grek 7 poprvé vyjádřil vlastní názor.

„Řekl bych, že to není možné, kapitáne. Neumím si představit, jak by se duplikát dostal do skladiště zbraní, ukradl tam granát a odnesl ho ke Rhye."

„Přesto jsem přesvědčen, že to tak bylo," trval na svém Grek 1.

„Chcete aktivovat jeho pojistku a usmrtit ho?" zeptal se Grek 7.

„Ne," řekl rozhodně Grek 1. „Musím ho vyslechnout, než zemře. Něco s ním není v pořádku."

„Myslíte, že to není náš duplikát?"

Grek 1 mlčel a snažil se najít odpověď na tuto otázku.

Nemůže to být duplikát. Příliš se změnil.

Grek 1 se snažil vypudit duplikát a Rhyu ze svých myšlenek. Teď si musí promluvit s vědci, kteří očekávají přilet maahkských lodí do zdejší galaxie. Jejich příchod bude Grekův triumf.

Ovládnou pro Pány ostrovů Mléčnou dráhu, pomyslel si.

Zároveň si přál, aby tuto hvězdnou říši mohl vyměnit za nový život pro Rhyu.



Muž, který mohl invazi ještě zabránit, se objevil jako stín ve skladovacím prostoru, kde byla uložena impulsní výhybka. Během okamžiku se z nejasného obrysu zhmotnila živá postava.

V Rakalově okolí naštěstí žádní Maahkové nebyli. Netušil, kde se nachází centrum nebezpečného přístroje, který chtěl zničit. Nejdřív musí najít dobrý úkryt. Musí mít možnost vidět a sám zůstat nepozorovaný. Protože pod helmou nedokázal rozlišit všechny zvuky, musel se spoléhat především na svůj zrak a instinkt. Další nevýhodou bylo, že mu helma omezovala průzor jen na sto dvacet stupňů.

Stáhl se do stínu dalšího velkého stroje a pozoroval okolní provoz. Všiml si, že výkonnost Maahků, které předtím viděl na televizní obrazovce pilně pracovat, výrazně poklesla. Většina postávala ve skupinách vedle strojů a čekala. Nepotřeboval velkou fantazii, aby si domyslel, na co asi čekají. Práce byly ukončeny, impulsní výhybka byla připravená.

Woolver netušil, kolik času mu ještě zbývá. Možná už bylo pozdě. Možná, že do Mléčné dráhy pronikly už tisíce maahských lodí a flotile Solárního impéria hrozila vražedná bitva.

Woolver přemýšlel, jak by se dostal co nejbliž k obrovským strojům. Viděl celou řadu kabelů a cítil impulsní echa, ale nevěděl, kam vedou. Zbýval mu nejjistější dopravní prostředek: jeho vlastní nohy. Rozběhl se jak nejrychleji uměl. Kličkoval mezi stroji od úkrytu k úkrytu. Začínal být unavený. Nepřetržitá maximální koncentrace a nepřetržitě využívání paranormálních schopností ho vyčerpaly. V tomto stavu by ho Maahkové snadno přemohli. Stav vyčerpání trval ale jenom chvíli. Zotavení bylo náhlé, ale přesvědčilo ho, že svoji úlohu přece jen může splnit.

Oběma rukama se chytil okraje můstku, který vedl nahoru ke stroji, a po kolenou se plížil po schodech nahoru. Okraje můstku ho kryly. Zase se objevilo vyčerpání a bylo jasné, že kyslíkový přístroj už ho nezásobuje dostatečně. Spirála lávky se zdála nekonečná. Woolver nevěděl, kolik času potřeboval, než se dostal konečně nahoru na plošinu. Kolem něj byly hříbovitě kryty, propojené sítí drátů. Plošina o něco přečnívala okraj stroje.

Woolver opatrně vyhlédl přes okraj. Hluboko dole viděl Maahky. Odpojil granáty od opasku a naskládal je na plošinu do řady. Měl jich třiadvacet. Vypadaly docela neškodně.

Rozhodl se, že některé přehodí na sousední obrovský stroj. Patnáct jich odjistil. Teď si musí pospíšet. Pár jich naházal do sítě drátů na vrcholu sousedního stroje, zbytek nechal ležet na plošině a odjistil i zbývajících osm.

Zachytil impulsní echo a zmizel z haly dřív, než vypukl chaos.

V zaměřovací stanici na Kahalu se shromáždili všichni odborníci a velící důstojníci. Přišli si ověřit, jestli měl poručík Bowden opravdu důvod k vyhlášení poplachu, nebo jestli se stal obětí omylu, jak tvrdil jeho kolega.

Když přezkoumali záznam, Bowdenovo tvrzení se potvrdilo.

„Omlouvám se, Frede," mumlal kolega.

„Byl bych raději, kdybys měl pravdu ty a já se mýlil," ušklíbl se Bowden. „Ten letoun rozhodně nepatřil k žádné naší flotile."

Kolega se podíval po odbornících, kteří pořád ještě zkoumali záznam.

„Oni si myslí, že to byla loď Maahků řízená robotem," řekl.

*Schytáme to na Kahalu z první ruky, jestli dojde k boji s Maahky*, myslel si Bowden. Pár bomb dokáže docela zbořit jejich stanici a zničit všechno živé.

„Poplach!“ vykřikl někdo. Vědci a důstojníci se rozběhli do všech stran, jako by do nich někdo střílil. Také jeho pomocník vyběhl z místnosti. Bowden celou tu dobu čekal, že se něco stane, ale netušil, že to přijde tak rychle.

*Invaze začala*, pomyslel si Bowden.

Všechny přístroje ukazovaly, že transmitter je zatížen na nejvyšší stupeň. Prostorem mezi šesti slunci procházely mocné proudy energie jako předvoj nepřátelských svazů, které se měly každým okamžikem zhmotnit. Nikdy dříve nebylo tolik energie uvolněno najednou. Bowdenovi připadalo, že i samotná slunce začala žhnout intenzivněji. Ukazovalo to, že

transmitterem prochází obrovský počet lodí najednou.

Pak se lodě zhmotnily.

Poručík Bowden byl jedním z prvních, kdo uviděl invazní flotilu Maahků.

Rakal Woolver se přenesl do jasně osvětlené chodby. Bylo mu jedno, jestli jsou nablízku nějaké Maahkové. Udělal všechno, co se dalo. Ještě nevěděl, jestli bude mít úspěch.

Kdo ví, jestli granáty vůbec vybuchnou. Bude v téhle části lodi cítit otřesy?

Woolver zvedl hlavu a uviděl chodbou přicházet Maahka. Maahk už ho také spatřil. Woolver prostě zůstal stát a čekal. Nepřátelé ještě neznali jeho zvláštní schopnost. Pravděpodobně ani nevěděli, co všechno dělal od té doby, co opustil kabinu.

„Jsem Grek 7,“ řekl Maahk, když se zastavil před Woolverem. „Kapitán se po tobě shání, duplikáte. Pojď za mnou!“

Mutant bez odmlouvání vykročil. Vtom ucítil, jak mu podlaha pod nohama vibruje. Celá loď se roztřásla.

Maahk zavrával. „Impulsní výhybka!“ vykřikl. „Něco se tam stalo!“

O duplikát se dál nestaral a roz

běhl se pryč. Woolver se opřel o stěnu. Otřesy odeznívaly jen zvolna.

Ted' Woolver věděl, že se mu podařilo nebezpečný stroj vyřadit. Nevěděl ovšem, jestli k tomu došlo ještě včas.

7.

Rhodan uvažoval, proč vlastně ještě nedal flotile povel k útoku na obrovskou maahkskou loď, jejíž pozici prozradilo poslední Woolverovo hlášení.

Okamžitý útok by ovšem ohrozil Rakala Woolvera a zmařil by jeho skrovnou naději na úspěch.

Perry Rhodan se s křeslem pomalu otočil, přelétl očima mohutnou postavu Carta Ruda a utkvěl na Atlanově tváři. Arkonidan seděl u stolu s mapami a měl oči zavřené, ale Rhodan věděl, že jeho přítel nespí.

Arkonidan otevřel oči a usmál se, jako by věděl, nač Perry myslí.

V tom okamžiku zazněl signál ohlašující důležitou rádiovou zprávu. Perry Rhodan stočil křeslo do původní polohy a převzal už dešifrované poselství z centrály radistů. Zpráva byla stručná:

„Invazní flotila Maahků se zhmotnila.“

Podepsán byl velitel strážního oddílu od slunečního šestiúhelníku.

O obsahu zprávy se nedalo pochybovat.

Když Rhodan vzhlédl, stál Atlan u něho.

„Vypadá to, že Woolver přišel pozdě," řekl Rhodan klidně. „Teď budeme mít plné ruce práce."

„Taky se obávám," řekl Atlan, který znal bojovou sílu Maahků lépe než jeho pozemští přátelé.

Rhodan chtěl právě dát pozemské flotile příkaz, aby vyrazila, když přišla druhá depeše.

Byla podstatně delší než ta první.

A zněla mnohem fantastičtěji..

Poručík Frederik Bowden se zaujatě díval na obrazovky v zaměřovací stanici na Kahalu a čekal, až maahkská útočná flotila vyrazí z šestiúhelníku sluncí a rozvine se.

I když to vše trvalo jen několik minut, důstojník přitom myslel na stovku různých věcí.

Rád by věděl, kam zmizel jeho kolega. Vyběhl z místnosti proto, že ztratil nervy? Bowden se nemohl odtrhnout od jedinečného výjevu na obrazovkách. Věděl, že možná sleduje začátek konce planety Kahalo.

Odhadoval, že maahkských lodí je pět nebo šest tisíc. Tvořily smrtící kruh uvnitř slunečního šestiúhelníku. Na palubách měly dost zbraní, aby zničily většinu pozemských lodí i všechny základny Pozemšťanů.

Propadl naprosté beznaději a letargii. Ochranná opatření, která se děla všude kolem, se mu zdála nesmyslná. Byl jako nevyléčitelně nemocný, který už jen lhostejně čeká na smrt. Cítil, že jejich situace je beznadějná. Až Maahkové na Kahalo zaútočí, přestane jejich stanice v několika vteřinách existovat.

V té chvíli vzal do ruky papíry, které před ním ležely, a začal je rovnat. Bylo něco morbidního na muži, který rovnal papíry ve chvíli, kdy se mohutná invazní flotila chystala zaútočit na Mléčnou dráhu, ale Bowden si nemohl pomoci.

A pak si uvědomil, že maahkské lodě buď provádějí nesmyslný manévr nebo se jejich posádka pomátla. Lodě se rozprchly jako pronásledované hejno rybek, ale každá skupina zamířila k jednomu z šesti modrých slunečních obrů.

Z nějakého důvodu nemohly gigantické kosmické lodě uniknout ze silového pole transmiteru, zůstaly uvnitř okruhu jeho působnosti a gravitační síla slunci si je přitahovala. Bowden předpokládal, že posádka je ještě v bezvědomí, jak je to při takových dálkových přenosech obvyklé. Nepřátelští kapitáni tedy nemohli na záchranu svých lodí nic podniknout.

Frederik Bowden přihlížel, jak se maahkské lodě jedna za druhou řítí do sluncí. Byl to strašlivý výjev. Stále více svítících bodů na obrazovkách pohasínalo. Vtom Bowden cítil, že ho někdo zezadu popadl a zvedl. Ten někdo křičel s bezmeznou úlevou: „Jsou pryč! Jsou pryč! Jsou pryč!"

Jásot se začal rozléhat v celé stanici, a Bowdenovi bylo líto, že se nemůže radovat s ostatními.

Druhého dne byl Frederik Bowden zbaven služby. Několik jeho nadřízených vypovědělo, že se během invaze choval podivně a zřejmě utrpěl nervový šok.

Tak se stal mladý poručík Frederik Bowden jedinou lidskou obětí maahkské invaze.

„Invazní flotila Maahků zůstala uvnitř transmiteru lodě se zřítily do šesti sluncí zatím nebyli zpozorováni další útočníci situaci dále sledujeme!"

„Málokdy jsem četl radiogram s takovou úlevou," konstatoval Atlan.

„Jistě," souhlasil Rhodan. „To je těžká rána pro Maahky a zmařila jejich úmysly na dlouhou dobu. Možná se teď budou muset vůbec vzdát plánů na invazi."

„Nechápu, jak se Maahkům mohlo něco takového přihodit," řekl Allan D. Mercant.

„Myslím, že Rakal Woolver nám poví, co se vlastně stalo," řekl Rhodan.

Atlan se na něj vážně podíval.

„Nejvyšší čas něco podniknout," řekl. „Po takovém neúspěchu bude kapitán velké maahkské lodi pomýšlet na útěk."

Rhodan se podíval na hodinky.

„Dáme Woolverovi ještě trochu času. Odstartujeme, až nás zavolá."

„Nebudu čekat tak dlouho," odporoval Arkonidan.

Rhodan se na něj podíval s úsměvem. „Ovšem. Je to tvůj soukromý mutant."

Občas se ti dva spolu přeli.

„Je to tvoje loď, barbare," prohlásil klidně Atlan. „A letí s ní tvoji lidé. Já na to nemám žádný vliv."

„Dohodneme se na kompromisu," navrhl Rhodan. „Jestli se major Woolver neozve během hodiny, poletíme s mou lodí zachránit tvého mutantu."

„Dobrý nápad, barbare."

Z tváře, která se deset tisíc let učila nedávat najevo pocity, se nedalo vyčíst, jestli je Arkonidan spokojen nebo ne.

8.

Jasný blesk ozářil obrazovky propojené s velkou halou, a Grek 1 v té chvíli věděl, že impulsní výhybka explodovala.

Seděl ve svém křesle jako číhající zvíře. Šedomodrá uniforma těsně obepínala jeho mohutné tělo.

Otřesy, vyvolané explozí, pohazovaly Grekem 1 na jeho sedadle sem a tam. Kolem něj vypukl chaos, Maahkové pobíhali a potáceli se po můstku.

Jen kapitán zůstal nehybný.

Můstek zaplavil zvuk alarmů. Byl hlášen oheň v blízkosti strojové haly. Zmatek na lodi vrcholil.

Grek 1 utišil podřízené zvednutím ruky. Myslel na pět tisíc lodí své útočné flotily, které teď mířily do prázdna a hrozila jim záhuba v šesti sluncích.

*Možná, že katastrofu způsobila pozemská uzávěra transmiteru,* pomyslel si Grek 1.

Lodí otřásla další detonace. Požáry se rychle šířily. Na můstek se vrátil protipožární robot.

*Všechno je ztracené,* pomyslel si Grek 1.

Vysílačka interkomu nepřetržitě hučela. Ze všech prostor se snažili bezradní Maahkové spojit s kapitánem.

Grek 1 stiskl rozvážně oba knoflíky hlavního poplachového zařízení a tím dal signál k vyhlášení stavu nouze.

Vedle Greka 1 se objevil vyděšený Grek 7.

„Sháním vás už delší dobu, kapitáne." Udiveně se díval na bzučící vysílačku.

„Jak vidíte, žádná hlášení nepřijímám." Grek 1 s námahou ovládal svůj hlas.

„Impulsní výhybka byla zničena," oznamoval Grek 7.

„Došlo k explozi, která zničila hlavní vedení. I v dalších částech lodi došlo k

poškození, loď je neovladatelná."

„Právě jsem dal signál k vyhlášení stavu nouze," přikývl Grek 1.

„To nestačí," protestoval Grek 7. „Musíte osobně vést záchranné práce, kapitáne!"

Grek 1 se na něj udiveně zadíval.

„Chcete mi nařizovat, co mám dělat?" Snažil se vložit do hlasu výhružný spodní tón.

„Jde o bezpečí lodi, kapitáne," naléhal Grek 7.

*Mluví o bezpečí lodi a jde mu o jeho vlastní bezpečí,* myslel si posměšně Grek 1.

„Záchranné práce musí být řízeny odtud," zdůrazňoval Grek 7, když velitel mlčel.

„Ztratili jsme pět tisíc lodí," řekl Grek 1 unaveně. „Přijdeme i o tuhle."

„Ale přece tu nemůžete jen tak sedět a čekat na to!" zvolal Grek 7 zoufale.

„Posádka udělá, co bude možné," řekl Grek 1. „Z poloviny je stejně ochromená překvapením a nebude patrně na moje rozkazy ani reagovat."

„Ještě jste se o to ani nepokusil," zavrčel Grek 7.

Kapitán řekl: „Vždycky jsem si myslel, že vy jste nejloajálnější z mých podřízených."

Grek 7 byl zcela vyveden z míry. Proti kapitánovi se nedokázal prosadit.

„Samozřejmě, že chci loď zachránit," řekl Grek 1 pomalu a důrazně, jako by chtěl dát Grekovi 7 možnost, aby strávil každé jeho slovo. Způsob, jak mluvil, uhasil poslední jiskru odporu. Grek 7 si zároveň uvědomil, že se málem dopustil vzpoury, a zděsil se toho.

„Šlo mi jen o záchranu lodi," koktal. „Všechno to přišlo tak nečekaně těsně před vítězstvím."

*Ano,* myslel si Grek 1, *tak nečekaně a těsně před vítězstvím.*

„Co bude s duplikátem?" ptal se Grek 7. „Máme ho zabít?"

„Proč?" zeptal se Grek 1. „Až bude loď zničena, zemře i duplikát. Proč bychom ho měli šetřit zániku lodi?"

„Já..." začal Grek 7. Umlčel ho další otřes, podstatně silnější než ty předchozí. Rozpřáhl ruce a snažil se udržet na nohou. Grek 1 klidně seděl a zdánlivě nezúčastněně čekal, až otřesy pominou.

Náhlý zájem Greka 7 o duplikát má nějakou příčinu. Kapitán se nad tím zamyslel. *On ho viděl,* pochopil. *Ano určitě duplikát někde viděl.*

„Kde jste viděl duplikát?" zeptal se klidně.

Grek 7 se na něj strnule zadíval.

„Kde jsem ho viděl?" opakoval.

„Ano, kde to bylo?"

„V chodbě k observatoři," vyhrkl Grek 7. „Chtěl jsem ho přivést k vám, ale v tom explodovala impulsní výhybka, a já jsem musel..." Skončil nesrozumitelným mumláním.

Grek 1 uvažoval o tom, že by měl Greka 7 degradovat, ale teď už to nemělo smysl.

„Jděte!" poručil mu. „Převezměte velení při hašení požárů ve středních patrech."

Grek 7 odspěchal. Kapitán byl přesvědčený, že udělá všechno pro splnění svého úkolu.

Grek 1 se předklonil a přepnul interkom na vysílání. Odevšad zněly rozčilené hlasy.

„Mluví k vám kapitán!" pronesl ledově. „Každý ví, co má dělat. Musíme zachránit loď, je to naše jediná šance na návrat domů."

Vzrušené hlasy postupně umlkaly. *Oni si asi myslí, že dokážu zázraky,* říkal si Grek 1.

„Především je třeba uchránit nepoškozené části lodi, pak teprve můžeme bojovat s vlastním ohniskem požáru," pokračoval kapitán. „Očekávám ze všech oddělení

podrobné

Seděl ve svém křesle jako číhající zvíře. Šedomodrá uniforma těsně obepínala jeho mohutné tělo.

Otřesy, vyvolané explozí, pohazovaly Grekem 1 na jeho sedadle sem a tam. Kolem něj vypukl chaos, Maahkové pobíhali a potáceli se po můstku.

Jen kapitán zůstal nehybný.

Můstek zaplavil zvuk alarmů. Byl hlášen oheň v blízkosti strojové haly. Zmatek na lodi vrcholil.

Grek 1 utišil podřízené zvednutím ruky. Myslel na pět tisíc lodí své útočné flotily, které teď mířily do prázdna a hrozila jim záhuba v šesti sluncích.

*Možná, že katastrofu způsobila pozemská uzávěra transmiteru,* pomyslel si Grek 1.

Lodí otrásla další detonace. Požáry se rychle šířily. Na můstek se vrátil protipožární robot.

*Všechno je ztracené,* pomyslel si Grek 1.

Vysílačka interkomu nepřetržitě hučela. Ze všech prostor se snažili bezradní Maahkové spojit s kapitánem.

Grek 1 stiskl rozvážně oba knoflíky hlavního poplachového zařízení a tím dal signál k vyhlášení stavu nouze.

Vedle Greka 1 se objevil vyděšený Grek 7.

„Sháním vás už delší dobu, kapitáne." Udiveně se díval na bzučící vysílačku.

„Jak vidíte, žádná hlášení nepřijímám." Grek 1 s námahou ovládal svůj hlas.

„Impulsní výhybka byla zničena," oznamoval Grek 7.

„Došlo k explozi, která zničila hlavní vedení. I v dalších částech lodi došlo k poškození, loď je neovladatelná."

„Právě jsem dal signál k vyhlášení stavu nouze," přikývl Grek 1.

„To nestačí," protestoval Grek 7. „Musíte osobně vést záchranné práce, kapitáne!"

Grek 1 se na něj udiveně zadíval.

„Chcete mi nařizovat, co mám dělat?" Snažil se vložit do hlasu výhružný spodní tón.

„Jde o bezpečí lodi, kapitáne," naléhal Grek 7.

*Mluví o bezpečí lodi a jde mu o jeho vlastní bezpečí,* myslel si posměšně Grek 1.

„Záchranné práce musí být řízeny odtud," zdůrazňoval Grek 7, když velitel mlčel.

„Ztratili jsme pět tisíc lodí," řekl Grek 1 unaveně. „Přijdeme i o tuhle."

„Ale přece tu nemůžete jen tak sedět a čekat na to!" zvolal Grek 7 zoufale.

„Posádka udělá, co bude možné," řekl Grek 1. „Z poloviny je stejně ochromená překvapením a nebude patrně na moje rozkazy ani reagovat."

„Ještě jste se o to ani nepokusil," zavrčel Grek 7.

Kapitán řekl: „Vždycky jsem si myslel, že vy jste nejloajálnější z mých podřízených."

Grek 7 byl zcela vyveden z míry. Proti kapitánovi se nedokázal prosadit.

„Samozejmě, že chci loď zachránit," řekl Grek 1 pomalu a důrazně, jako by chtěl dát Grekovi 7 možnost, aby strávil každé jeho slovo. Způsob, jak mluvil, uhasil poslední jiskru odporu. Grek 7 si zároveň uvědomil, že se málem dopustil vzpoury, a zděsil se toho.

„Šlo mi jen o záchranu lodi," koktal. „Všechno to přišlo tak nečekaně těsně před vítězstvím."

Ano, myslel si Grek 1, *tak nečekaně a těsně před vítězstvím.*

„Co bude s duplikátem?" ptal se Grek 7. „Máme ho zabít?"

„Proč?" zeptal se Grek 1. „Až bude loď zničena, zemře i duplikát. Proč bychom ho měli šetřit zániku lodi?"

„Já..." začal Grek 7. Umlčel ho další otřes, podstatně silnější než ty předchozí. Rozpráhl ruce a snažil se udržet na nohou. Grek 1 klidně seděl a zdánlivě nezáživně čekal, až otřesy pominou.

Náhlý zájem Greka 7 o duplikát má nějakou příčinu. Kapitán se nad tím zamyslel. *On ho viděl*, pochopil. *Ano určitě duplikát někde viděl.*

„Kde jste viděl duplikát?" zeptal se klidně.

Grek 7 se na něj strnule zadíval.

„Kde jsem ho viděl?" opakoval.

„Ano, kde to bylo?"

„V chodbě k observatoři," vyhrkl Grek 7. „Chtěl jsem ho přivést k vám, ale v tom explodovala impulsní výhybka, a já jsem musel..." Skončil nesrozumitelným mumláním.

Grek 1 uvažoval o tom, že by měl Greka 7 degradovat, ale teď už to nemělo smysl,

„Jděte!" poručil mu. „Převezměte velení při hašení požárů ve středních patrech."

Grek 7 odspěchal. Kapitán byl přesvědčený, že udělá všechno pro splnění svého úkolu.

Grek 1 se předklonil a přepnul interkom na vysílání. Odevšad zněly rozčílené hlasy.

„Mluví k vám kapitán!" pronesl ledově. „Každý ví, co má dělat. Musíme zachránit loď, je to naše jediná šance na návrat domů."

Vzrušené hlasy postupně umlkaly. *Oni si asi myslí, že dokážu zázraky*, říkal si Grek 1.

„Především je třeba uchránit nepoškozené části lodi, pak teprve můžeme bojovat s vlastním ohniskem požáru," pokračoval kapitán. „Očekávám ze všech oddělení podrobně

zprávy o vzniklých škodách. Dále si přeji, aby se pokračovalo v pátrání po duplikátu. Nesmí být usmrcen. Zatkněte ho a přiveďte na můstek."

Zapnul počítač, který bude přijímat a vyhodnocovat zprávy o škodách, a pak interkom odpojil a opřel se v křesle dozadu.

V krátkém čase ztratil neuvěřitelně mnoho, ale litoval jen Rhye. Ať už se Pozemšťanům jakkoliv podařilo zastavit pět tisíc maahkských lodí, dokázali to v pravou chvíli a Grek 1 je obdivoval. Koneckonců nehájil v této galaxii své vlastní zájmy, ale poslali ho sem Mistři ostrovů.

Začaly docházet zprávy z oddělení. Výbuch impulsní výhybky zničil skoro celou velkou halu. O něco později explodovala hlavní vedení energie a některé motory. Loď hořela na mnoha místech. Byla tu možnost obnovit schopnost manévrování, ale to bylo vše.

Na můstku se objevil Grek 44, jeden z vědců.

„Mohu s vámi mluvit?" zeptal se.

„Jistě," odpověděl kapitán. Vědec se choval klidně. „Oč jde?"

„O zničení impulsní výhybky," vysvětlil Grek 44. „Zaměřili jsme se s kolegy na tento problém."

To bylo vědcům podobné, klidně si diskutovat, zatímco loď hoří.

„A na co jste přišli?" ptal se Grek 1, ani ne tak ze zájmu, jako že cítil, jak Grek 44 na tu otázku čeká.

„Jsme přesvědčeni, že exploze impulsní výhybky nemá nic společného s uzávěrou transponderu. Kdyby uzávěra pracovala, naše lodi by se nezahmotnily a k tomu bezpochyby došlo."

„Dejme tomu, že máte pravdu. Jak tedy k té katastrofě došlo?“

„Zásahem zvenčí!“ tvrdil Grek 44.

„Myslíte chybu při spouštění stroje?“

„Myslím výbuch granátů,“ řekl Grek 44.

Grek 1 se na vědce zkoumavě zadíval a poznal, že své tvrzení myslí zcela vážně.

„Kdo to podle vás udělal a hlavně, jak se mu to podařilo?“

„Mohl to být duplikát,“ uvažoval nahlas Grek 44. „Není nikde k nalezení.“

Kapitán unaveně mávl rukou. „Grek 7 potkal duplikát v době exploze u východu z observatoře. Jak by se mu podařilo zničit impulsní výhybku a zároveň být o dvanáct poschodí níž?“

„Chci jenom, abyste o' naší teorii přemýšlel, kapitáne“, řekl dotčeně Grek 44.

„To právě dělám,“ odpověděl Grek 1.

Vědec se uraženě vzdálil. Grek 1 uvažoval o jeho tvrzení. Duplikát byl bezesporu záhadná osobnost, ale přesto přece nemohl být na dvou místech najednou.

Grek 1 se opřel unaveně o opěrky křesla. Bylo vlastně zbytečné přemýšlet teď o příčině katastrofy. Nic už nemohlo invazi zachránit.

Teď měl jedinou starost: uvést loď do takového stavu, aby v případě nutnosti mohla odletět.

Když Grek 7 odešel, ukryl se Rakal Woolver do výklenku. Napřed se přesvědčil, že to není zase nějaký výtah. Po chodbě pobíhali sem a tam Maahkové.

Woolver by nebyl nikdy věřil, že zničení impulsní výhybky může otřást touto obrovskou lodí, ale zřejmě tomu bylo tak. Následovalo po sobě nejméně sedm silných výbuchů, a ne všechny se ozvaly z velké haly.

Zvlášť nepříjemná byla nejistota, zda měl jeho čin žádoucí výsledek. Zabránil průniku maahkské flotily, nebo už bylo pozdě? V solárním impériu nikdo nevěděl o existenci impulsní výhybky, s jejíž pomocí mohli Maahkové použít kterýkoli transmitter pro svou potřebu. Woolver doufal, že v Mléčné dráze není víc lodí s podobnou konstrukcí na palubě.

Sáhl po své miniaturní vysílačce, ale pak zaváhal. Má se už teď ozvat

Perrymu Rhodanovi? Třeba se mu podaří nasbírat ještě další informace.

Major se ubezpečil, že na chodbě nikdo není, a vyšel z výklenku. Když už byl skoro na konci chodby, vystoupil proti němu nějaký Maahk z antigravitačního tunelu. Mutanta hned nezahlédl a Woolver by se byl mohl ukrýt, ale zůstal stát. Chtěl se za každou cenu dovědět, jaký účinek mělo zničení impulsní výhybky.

Když ho Maahk uviděl, trhl sebou a zastavil se. Woolver nevěděl, jestli se s ním setkal už předtím, Maahkové mu připadali všichni stejní.

„Duplikát!“ vyhrkl Maahk. „Musíš hned se mnou ke Grekovi 1.“

„Proč?“ zeptal se Woolver.

Maahk se na něj podíval překvapeně. Nechápal, že duplikát se může vyptávat.

„Kapitán chce s tebou mluvit, duplikáte.“

„Ale já s ním ne,“ odpověděl klidně Woolver.

Maahk se zatvářil bezradně. Woolvera to pobavilo a byl by ve hře pokračoval, jenže Maahk ztratil trpělivost a namířil na něj zbraň s krátkou hlavní.



„Nevím, co se to s tebou stalo," zasupěl Maahk. „Ale. vím, že tě musím dovést ke kapitánovi."

Woolver věděl, že kdyby výstřel provrtal do skafandru jen malou díрку, byl by to jeho konec. Přesto necítil strach.

„Jdi!" zavrčel drsně Maahk.

Woolver pokrčil rameny a vykročil. Proklínal svou lehkomyšlnost. Mohl se už dávno ohlásit Rhodanovi. Místo toho se znovu vystavil nebezpečí. A ani se nic nedověděl o rozsahu zkázy.

Maahk šel za ním s namířenou zbraní. Před antigravitačním tunelem se Woolver zastavil.

„Do tunelu!" poručil mu Maahk.

Woolver uskočil stranou a chytil Maahka za ruku se zbraní. Maahk stačil ještě vystřelit a ve zdi tunelu se objevila malá černá díрка. Woolver vložil do dalšího úderu všechnu svoji sílu. Maahk tiše zakňučel. Zbraň mu vypadla z ruky.

Pohyby Maahka byly nekoordinované, byl nečekaným napadením překvapen. Woolver bojoval mlčky, jeho protivník při boji hlasitě vykřikoval. Svými dlouhými rukama divoce útočil. Woolver náhle prudce uskočil stranou. Maahk proletěl s výkřikem kolem něj přímo do šachty.

Woolver bleskurychle využil nejbližší impulsní echo a odhmotnil se.

Jeho tělo se přeneslo do hořícího prostoru. Plameny, které ho obklopily, se pomalu převalovaly po stěnách. I jejich barva byla podivná. Takový oheň Woolver ještě nikdy neviděl.

Přesto, že byl celý prostor v plamenech, nebylo slyšet žádný praskot. Ticho bylo strašidelné. Ze stropu odpadávaly kusy obložení. Podlaha se velkým žárem tavila.

Na druhé straně prostoru se objevil pohyb. Přicházeli roboti s hasícími přístroji. Postupovali v sevřené rojnici a z hasících přístrojů se hnula pěna směrem k Woolverovi.

Ten využil další impulsní echo a přeskočil do jiného prostoru.

Zhmotnil se v obrovském hangáru, který se nezdál příliš poškozený. Bylo mu divné, že Maahkové nedělají žádné přípravy na opuštění lodi. Byl v malé místnosti až pod stropem hangáru, která měla průhledné stěny a sloužila zřejmě jako kancelář i pozorovací stanoviště. V hloubce bylo vidět plno malých lodí a kolem nich se rojili Maahkové. Na malém stole ležela kniha se záznamy. Woolver četl:

*Grek I vydal příkaz k vyhlášení stavu nouze. Poškození je zřejmě velké. Invaze skončila předčasně.*

Woolver se hlasitě nadechl. Jestli je ten záznam pravdivý, podařilo se mu zasáhnout v pravý čas. Vytáhl ze svého opasku vysílačku a položil ji před sebe na stůl. Vyslal domluvený signál.

Jeho obličej byl nehybný, nevyzařoval ani radost ani vzrušení, ani úlevu.

Jen kolem úst se objevilo pár linií, které prozrazovaly únavu. Únavu osamělého muže, který sám zastavil invazi, ale nedokázal zachovat život svému bratrovi.

Ještě pořád obíhala Grekova loď kolem hvězdného obra, a ještě pořád seděl její kapitán ve svém křesle a přemýšlel.

Už znal první výsledky z počítače. Rozsah poškození nebyl tak velký, jak se obával, ale i tak to bylo dost zlé.

Oheň se ještě šířil, ale ze zpráv vysvítalo, že na mnoha místech už byl zastaven. Brzy se zřejmě podaří požár lokalizovat. Grek 1 nevydával rozkazy. Byl přesvědčený, že všichni vědí, co mají dělat. Jen občas některou skupinu povzbudil při práci.

Pak dostal zprávu, že Grek 7 už nežije.

Jeho zástupce se při hašení požáru odvážil příliš daleko dopředu a zahynul v hořící místnosti.

*Sebevražda*, pomyslel si Grek 1.

Byl by raději, kdyby to Grek 7 nebyl udělal, ale vlastně přesně tohle od něj očekával. Jeho smrt také zapadala do rámce celé katastrofy. Kapitánovi to připadalo jako logické dovršení událostí, které začaly smrtí Rhye a teď skončily sebevraždou

jeho důvěrníka. Mezi tím byla nezdařená invaze.

Teď měl před sebou nový životní úsek. Grek 1 ještě nevěděl, co mu přinese, ale nedělalo mu to starosti. Všechno, čeho zatím v životě dosáhl, bylo v troskách. Také jeho vztahy k Mistrům ostrovů po zmaření invaze skončily.

Napříště bude velmi osamělý.

Ale může jít, kam chce.

A s kým chce...

9.

Teď, když byla odvrácena invaze, mohl Rhodan cítit úlevu. Byl ale v neustálém napětí, vyvolaném čekáním na zprávu od Rakala Woolvera. Jako by se všechny jeho starosti teď soustředily na toho jediného muže, kterého chtěl uchránit před nebezpečím.

Atlan demonstrativně sledoval číselník hodin, jako by chtěl přítele upozornit, že lhůta brzy vyprší. Mezi přáteli vrcholilo napětí, které může ukončit jen Woolverův návrat na palubu CRESTU II.

Když konečně dorazil impuls od Woolvera, Rhodanovi se nesmírně ulevilo.

„Takže ještě žije," konstatoval Atlan.

„Věděl jsem to," prohlásil Rhodan.

Počítače v několika minutách stanovily pro svaz pozemských lodí

---

směr letu. Rhodan vydal rozkazy. Lodě zrychlily a doslova proskočily mrazivou černotou vesmíru.

V bezprostřední blízkosti rudého hvězdného obra, kolem něhož kroužila Grekova loď, vystoupily lodě Pozemšťanů z lineárního prostoru. Rhodan nechal ostatní lodě čekat a s CRESTEM H se opatrně blížil k maahkské kosmické lodi.

„Letí nepravidelně, pane," upozornil plukovník Cart Rudo. „Vypadá to, že nejsou schopni manévrovat."

Loď Maahků byla obrovská a vypadala hrozivě. Rhodan si uměl živě představit, jak by to dopadlo, kdyby pět tisíc takových lodí napadlo pozemské jednotky.

„Opravdu není schopná manévrovat," potvrdil Atlan. „Jinak by nás její kapitán nepustil tak blízko."

Grekova loď se zdánlivě ztrácela ve vyžehující sluneční koruně a když zalétala na své okružní dráze za slunce, ztrácela se dokonce i zaměřovacím přístrojům.

Rhodan dal radistům příkaz odvysílat s Woolverem domluvený signál. Woolver mohl

energii signálu využít k přesunu na palubu CRESTU II.

Když Rakal Woolver odvyšlál impuls, zůstal prostě sedět u stolu a čekal. Občas se předklonil a podíval se dolů do hangáru.

Bylo tam už jen málo Maahků, ostatní se zřejmě účastnili záchranných prací.

Když se díval dolů, vstoupil za jeho zády do místnosti nějaký Maahk. Mutant zahlédl jeho odraz v průhledné stěně. Maahk byl stejně překvapený jako Woolver. Pomalu došel do středu místnosti a rozhlédl se, jako by se chtěl ujistit, že kromě duplikátu tu nejsou ještě jiné zvláštnosti.

„Co tu děláš?“ zeptal se nakonec. Mluvil velmi tiše, takže Woolver mu sotva rozuměl.

„Čekám,“ řekl Woolver.

„Kapitán rozkázal, že tě máme hned zatknout, když se s tebou setkáme,“ prohlásil Maahk.

„Už jsem u Greka byl,“ lhal Woolver. „Poslal mě sem.“

Maahk se na něj pochybovačně podíval.

„Ověřím si, jestli mluvíš pravdu,“ řekl. Naklonil se přes stůl a zapnul interkom. Woolver oběma rukama popadl stolní lampu a zvedl ji nad hlavu. Když udeřil, Maahkovi se podlomily nohy a svalil se pod stůl. Woolver postavil lampu zpátky. Z interkomu se ozýval nějaký hlas. Woolver bez váhání přístroj vypnul.

Sedl si zase za stůl, ale za chvíli zpozoroval pod sebou pohyb. Maahkovy chapadlovité paže se vysunuly zpod stolu jako dva hadi a tápaly po nějaké opoře. Pak začal Maahk vylézat ven s děsivou tvrdostí, centimetr po centimetru.

Vtom se ozvala Woolverova vysílačka. Mutant ji rychle zapnul. Impulsní echo z CRESTU II bylo silné a zřetelné.

Woolver se opřel na židli dozadu, zavřel oči, aby se lépe soustředil, a vyskočil z maahkské lodi.

10.

Velký muž ve skafandru zvolna procházel místností radistů. Zastavil se ve vchodu na můstek, aby sňal helmu. Ukázal se pohublý obličej s hruškově zelenou pletí a jasně hnědýma očima. Krátce ostříhané vlasy se fialově leskly.

Muž začal svlékat skafandr. Nikdo ho přitom nerušil a nikdo se nesnažil pomáhat mu. Vše probíhalo mlčky, jako při nějakém obřadu. Muž poskládal skafandr a předal ho i s helmou čekajícímu robotovi.

„Zdravím vás, majore!“ ozval se Perry Rhodan ze svého křesla.

„Blahopřejeme vám, majore!“ přidal se Atlan.

*Opravdu jsem to dokázal, myslel si Rakal Woolver roztržitě. Jsem zase na palubě CRESTU II.*

Necítil nic, jen lehký údiv, a přitom by měl být hrdý, říkal si. Sotva se zhmotnil v místnosti radistů, loď

Maahků a sami Maahkové mu připadali jako vzdálená minulost.

Uvažoval, jak je to možné. Ještě před okamžikem se díval na omráčeného Maahka, jak se snaží vylézt zpod stolu, a teď je v naprostém bezpečí vedle nejmnocnějších mužů Impéria.

Woolver pochopil, že jeho rozum není někdy schopen přizpůsobit se rychlosti jeho

skoků.

Byl rád, že mu dávají čas k zotavení a neútočí na něj s otázkami.

Přistoupil robot a na stůl položil šálek horké kávy.

„Maahkové plánovali velkou invazi," začal Woolver.

Rhodan přikývl. „Už to také víme, majore. Do transmiteru šesti slunců vniklo přes pět tisíc lodí."

Woolver s požitkem usrkával vřelou kávu. Vůně kávy patřila do tohoto světa jeho světa.

S uspokojením konstatoval: „Tak to jsem zničil impulsní výhybku v pravý čas. Myslel jsem si, že to nestihnu."

„Co je to, ta impulsní výhybka, majore?" chtěl vědět Rhodan.

„Neumím to přesně vysvětlit, pane," řekl omluvně. „Mohu vám je říct, jaký měla význam."

---

„Řekněte nám tedy, co víte," povzbudil ho Rhodan.

„Na palubě jejich bitevní lodi bylo zařízení, kterému říkali impulsní výhybka. Tohle zařízení umožňovalo využít proud energie mezi dvěma transmitery a tak dostat z příjmové stanice jakýkoliv počet lodí. A přitom bylo jedno, jak byl transmitter nastavený."

Rhodan sraštil čelo. Woolverova zpráva ho ohromila. V takovém případě bylo zbytečné střežit transmitter.

„Takhle mohli Maahkové nepozorovaně dostat své lodě do Mléčné dráhy," pokračoval Woolver. Vyprávěl vše, co o impulsní výhybce věděl, a vylíčil, jak se mu povedlo ji vyřadit z činnosti.

Představa, že by mohla nepozorovaně vniknout do Mléčné dráhy flotila Maahků, nebyla právě příjemná. Rhodan doufal, že nejsou někde připraveny další takové impulsní výhybky.

„V jakém je stavu loď, ze které přicházíte?" zeptal se Atlan.

„Ta je v současné chvíli neovladatelná," řekl mutant. „Hoří na více místech. Napočítal jsem nejméně sedm explozí, které jí otřásly."

„Pravděpodobně vzplane a zřítí se do slunce," předvídal plukovník Cart Rudo.

Rhodan mlčel. I když Woolver přinesl dobré zprávy, existence impulsní výhybky představovala nové nebezpečí. Pozemšťané si nemohli být jisti, že se Maahkové nepokusí

o nový útok. Rhodan si zatím nedovedl představit, co by proti tomu mohli udělat.

Obrátil se na mutantu.

„Byl jste v kontaktu s kapitánem maahkské lodi?"

„Ano, pane. Grek 1 si mne nechal předvést hned po mém příchodu na jejich loď. Vypadal velmi nebezpečně. Poznal jsem i jiné Maahky. Když si odmyslím jejich nehumánní mentalitu, jsou velmi chytří. Všechno si vždycky rozmysleli, než něco podnikli."

„Přišli na to, že nejste pravý duplikát?" zeptal se Rhodan.

„Ne, myslím, že na to nepřišli. Nikdy si nevšimli mých paranormálních schopností." ,

„Dobrá, teď si odpočiňte. Později nás budete ještě podrobně informovat," přikývl Rhodan.

„Děkuji, pane," usmál se Woolver a pomalu odcházel z místku. V zádech cítil, jak ho zraky všech mužů provázejí. Teprve za dveřmi se cítil volně. Vyhledal si prázdnou kabinu a vykoupal se. Pak klesl s povzdechem na postel a za chvíli usnul.

*Tak je to vždycky, pomyslel si Rhodan. Muži se vrátí z úspěšně provedené akce a přinesou s sebou nové problémy.* Naštěstí byla invaze přerušena. Největší loď Maahků je neovladatelná. Přesto cítil, že se ještě něco stane.

„Nesmíme Maahky podceňovat, Perry," připomínal Atlan, jako by mu četl myšlenky. Zadíval se na obrazovku. Loď Maahků se tam jevila jako drobná tečka vedle rudého slunečnicku ho obra.

„Zvláštní," zamumlal Arkonidan. „Tam teď pravděpodobně bojují o své životy. I když jsou Maahkové bezcitní, lpí na životě jako každý jiný tvor."

„Napadá tě, co s tou jejich lodí udělat?" zeptal se Rhodan.

„To opravdu nevím," zavrtěl hlavou Atlan.

Na můstek vešel Allan D. Mercant s Rhodanovou ženou. Mercant se tázavě rozhlížel.

„Kde je Woolver? Chtěl bych s ním mluvit."

„To hlavní mi už pověděl a teď šel spát," vysvětlil Rhodan. „Podrobnosti se od něj dozvíme, až si odpočine."

„Allan má problém," prozradila s úsměvem Mory.

„Oč jde?" zeptal se Rhodan.

Mercant nerozhodně rozpřáhl ruce.

„Znáte doktora Nardiniho, pane?" zeptal se.

„Není to jeden z lékařů, kteří pečovali o Rakala Woolvera na Kahalu?" vzpomněl si Rhodan.

Šéf solární kontrarozvědky přisvědčil.

„Ano, pane. Rád bych si o něm promluvil s Woolverem. Mutant se s ním spřátelil a mohl by ho snad ovlivnit."

„Nerozumím tomu, Allane. Co se děje s Nardinim?"

„Byl přeložen k nám," informoval Mercant. „Právě jsem o něm mluvil s naším ústředím na Zemi. Přišel se jim představit jako nový člen organizace. Měl na sobě oblek hořčicové barvy a holinky s ostruhami. Chtěli ho vyhodit, ale když jim ukázal papíry, poslali ho do skladu, aby se vhodně oblékl."

„A co bylo dál?" ptala se napjatě Mory.

„Udělal jim přednášku o kultuře oblékání," zašklebil se Mercant. „Na našem velitelství, pane. Vysvětlil jim, že vypadají zanedbaně, sešle a neupraveně, a že ho ani nenapadne všet na sebe takové pytle jako nosí oni."

„Je to patrně vysoce kultivovaný člověk," poznamenal Rhodan.

„Byl opilý," řekl Mercant. „Představte si to, pane. Nový člen organizace se přijde představit opilý a má na sobě oblek hořčicové barvy a na nohou..."

„Holinky s ostruhami," dokončil Rhodan.

---

„Správně. Ale z ústředí mi volali hlavně kvůli spodkům."

Rhodan se na něj udiveně podíval. „Kvůli spodkům?"

„Ano. Ve skladu ho nakonec přesvědčili, aby se převlékl. Jenže se objevila nová nesnáz. Nardini odmítl navléknout si spodky, které mu vydali. Řekl, že má citlivou pleť a je na vojenské spodky alergický. A dokud neoblékne spodky, nemůže si samozřejmě natáhnout ani ostatní součásti oděvu, které patří navrch."

Rhodan se ušklíbl. „To má tedy kontrarozvědka těžký problém."

„Nardini prohlásil, že na sebe ty spodky vezme, pokud stejné nosí i šéf kontrarozvědky," vzdychl si Mercant. „Proto mi vlastně volali. Ptali se, jestli nosím standardní vojenské spodky."

Rhodan se hlučně rozesmál.

„A nosíte je, Allane?" chtěl vědět Atlan.

„Ne!“ vyhrkl Mercant. „Proč bych měl nosit ty laciné trenýrky, které škrábou?“  
vysoký muž. K uniformě nosí stále modrou šálu, která za ním vlaje, když se pohybuje. A Watherley se pohybuje bez ustání. Je posedlý udržováním čistoty. Podařilo se mu udělat ze SANCHEZE nejčistší loď flotily.

Rhye: mazlíček kapitána Greka 1. Chlupatá bestie s chapadly. Rakal ji zabil granátem.